శ్రీ రామ

Transcribed from a ms. of Boddapati Venkatesvara Raogaru, Karnam Ramanapudi Gudivada Taluk, Kistna Dt. in 1917-18.

॥ శుభమస్తు ॥ శ్రీ అవిఘ్నమస్తు ॥

వేదాంత విచారణము ॥

శ్రీ అచల గ్రంథప్రారంభః K.2.64 1917-L

శ్రీ

ఓం శ్రీం వేమన సద్గురవే నమః ॥—

గురు శ్రీపాద పద్మములను నమ్మిన వారు। శివ
రామ భక్తుల వారి శ్రీ అచల బోధను తుర్యాతీతం ప్ర
తిపాదించే మార్గం ॥—
నిశ్శబ్ద పూర్ణానంద బోధ గురు తెలిసె శరీరం యేమిలేదు।
కాటమాటలకున్నదే జ్ఞాపకం। అంతకంటె యెక్కు
వ వేదు గనుక। యిది మరువవద్దు। కలలో శరీరం మెలు
కొంటే యేమి లేదు। అని నిశ్చయం వున్నట్టు వుండవలెను।
యీలాగైతే భ్రాంతిరహితం। మూలమువేని యీ
గుర్తెరిగె శరీరము కాట యేమి యున్నదని ఆశపడ్డ
భ్రాంతిరహితం కాదు। యేమి లేని మూలమువేని గు
రుతెరిగె శరీరం వున్నదన్న భ్రాంతి। రజ్జుసర్పభ్రాంతి। ఉ
త్తరాడు వవేపుట్టని చావని సకల దేశాలయందు।
సకల కాలాలయందు। సకల వస్తువులయందు।
చలించక యున్నదిగా। పామును తాచినట్టు। మూలము
వేని యీ గుర్తెరిగె శరీరము తాచిందిగాని। కలలోవ

స్త్రీ న శరీరము వుండినా మనకున్నాంటే యేమి లేదు। ఆ నిశ్చ
యం వున్నట్టు వుండవలెను। గురువాక్యం। మనో బలము
చేసి యీ గుర్తు ఇచ్చే శరీరం యేమి లేదు। అని చెప్పగానే
ఆ లాగే నిశ్చయం కావలె। కాకపోయినా। మరి యెటుత
మార్గం నమ్మినా। రాజ మార్గం కాదు। దొంగ త్రోవ అను
వెళ్ళినా దు। ఇటువంటి గురువాక్యం। మహా దుఃఖాల
యందు వేదు। ఇది నమ్మకే మరి ఒకటి నమ్మినా అ
శమాత్రమే కాని భ్రాంతి పోదు। విస్తారం అప్పును। బుద్ధి
మంతులైన వారికే గాని ఏమి లేని వారికి శక్యం కాదు।
గురుభక్తి విస్తారంగా వున్నది తనకు దృఢం। గురువాక్యం
విడువకూడదు। ఇది జ్ఞానకర్తల వంటి తల వాక్యం
గాదు। యింతకంటె ఆధికము వేదు। కృష్ణస్వామి యొక్క
జాగ్రత యిటువంటి స్వామికంటె యెక్కువైన యువం
టిది శ్రీ రుక్మిణి అనే అమ్మవారు। ఆమెదే జాగ్రత।
యిటువంటిది। శ్రీ కృష్ణస్వామి। సాందీపుని వద్దకి పో
యి। వచ్చిన తరువాత। యేమి విచారిస్తిరని అడిగితే।
చెప్పుతుండగా పరే అనిస మాధాన బద్ధ మే నాకం
టె ఘట్టిది అని। నేను మరిచిపోయ్యేను అని। ఆమె తా
ఈ మహా వాక్యమైన రహస్యము చెప్పినారు। మూ
లము వేసి ఈగు అంతరింగ శరీరం యేమి లేదు। అని అన్నాడు।

ప్ర సగానే। కళలూ శరీరం వేలు కుంటే యేమి వైనాయున
దా। ఆ లాగే వయాలయు వేని ఈగు ఋతెరికి శరీరమే విదే
దు। అని అన్నది। అంటే శ్రీ బాసు అని నవ్వి అమేయం
దు శక్తి కల వాడై యున్నాడు। మిగత వారు స్త్రీ వేగాని
భ్రాంతి రహితులు గారని। శాంతి చేత పున్నారు। ప్రకృ
తి కలూ వచ్చిన శరీరం వేలు కాంటే యేమి మాన్యుడు।
యిది అలాగే। మనుష్యులు ... శరీరం గురు
వా ... చేత వేలు కుంటే యేమి విశేదు। సరి
పోయి। కలలూ వచ్చిన శరీరం। ఈ శరీరం బతికేనా।
యిలా పతు వెళ్ళ వతకు వయ వైనా శరీరానకు। మూ
ల వయు వేదు గను కారెం దుస మానమే గాని। అది వేత
శరీరం। యిది ముడు దు శరీరం। ఆ లాగు కాదు। గురా
దిని కంటే అది ప్రవృత్తి। యిది అనాది। యే లాగంటే
సిద్ధమైన యేమనగ ... నా. జా। అనేక కాళ్ళుగు
లు। అనేక కాళ్ళ మనుష్యులు। వయాలయు వేకనే
వచ్చిరి। వచ్చినారు యెండ్లు వుండిరి। సకల ధర్మాలు
అనేక రాగ దానాలు। భూదానాలు చేసిరి। అందు
కు సన్యాసులు। ప్రద్వైతమే దాన్ని వహించిరి।
పెద్ద వైష్ణవుడు విశిష్టాద్వైతమని యుక్తి చేసి। అద్వై
తం అనిండదవనే। అందులూ మధ్వాచారి। యేమి

వేని దేహాన్ని చూచి। చెప్తెను। జీవుడు వేరె। ఈశ్వరు
డు వేరె అని। అద్వైతమే చెప్ప అని చెప్పె। అందులో బ్రా
స్వరాచార్యుడు అనేమనుష్యుడు। జ్ఞానం నిబద్ధి అనె।
అవిద్యం లోగంటె। కుక్కగు ఉత్తరిగె స్వభావంగలది।
అలాగె। అందుకే తనకు తానే యెరుగును। అనేత
రొట్లు వచ్చినాయరుగు। ఈగురుతెరిగె [illegible]భేదం। సా
కంటె యువరు వేరు। వున్నారా। అందరూ అచ్ఛేదమే।
అందుకేనను జ్ఞానం నిబద్ధ। తర్కాలు నిబద్ధ అన్నారు।
గురుతెరుగకచెయ్యడగ[illegible]త। ఈగురుతెరిగె జ్ఞానమే
సకలతర్కాలు చేస్తుంది। కాందరుకొవాంచేస్తుంది అ
న్నారు। అంటేతప్పుగాదు। మొందు చేతనంటె। వచ్చిలు
పుడు జ్ఞానశరీరాలు గురుతెరిగె వచ్చినవిగనుక। వున్నం
తసెపు జ్ఞానంవుండనె వున్నది। మెలుకుంటే మొమినేద
ని అందరికి యెరుకే। యి పృథుయెమి గురుతెరు
తావా। అన్ని అపేక్షలు ఆసిద్ధాంతముల వె[illegible]కుంటె।
యిలాగు యెమి వేదు। ఆలోచన వయాలముకేని। ఈగు
రుతెరిగె శరీరంయిటు మిగిలివేడు। అని గురుస్వామి చెప్ప
గానె పుట్టిని బావనిది। సకలదేశాలయందు। సకల
కాలాలయందు। సకలమైన వస్తువులయందు।
వుందదు। కానాకేక। తనకు తానె స్వతసిద్ధమైయుండె।

జ్ఞానం ఉంటేనే మో। సార్వకాలం బతికే తీరే। ఉండతేస
తల బ్రహ్మకు వయ్యాలం। వయ్యాలం వేని ఈ గురు తెలిసే శరీ
రము గాని మరి వదటి వేదు। గురు వాక్యం తప్పు పడిచా। నా
ప్ర. వాసన తోడ్డ వేసించి నా బ్రాంతి తీరదు। ఉయ్యాల తల
లూ వచ్చిన శరీరం మేలు కుంటే యేమి మిదేవని ఉందరి
కి తెప్పగదా। నాకు మారు। ఈదేవాన కువయ్యాల వు।
వేదు। ఉని చెప్పితిరి। మయ్యాల వుపేని ఈ గురు తెలిసే శరీ
రం చేసిన దిన వప్పు వద్దంటిరి। మారు నాకు వయ్యాలవు
వేని ఈ గుత్తె రిగే శరీరం యేమి మారే దని చెప్పితిరి।
గాని యేది వున్నదా అదె వుంటే యి బ్రాంతియెవ్వరికి।
మళ్ళు మళ్ళీ అంచాయి। మహారాజ మీరు సరే కాని।
నాకు మహా భయం। అప్పైతే తల లూవచ్చిన శరీరం
కాంతపై వుండీ మేలు కుంటే సరిం పోయిన దాయేమి
మి భయం యేమి మిదేదు। ఇలాగే ఈ వాక్యము చేత నాకు
వయ్యాల వుపేని ఈ గురు తెలిసే శరీరం యేమి మిదేదు। ఇవి
దృఢం చెప్పిన పుడే అయినది। యింత కాని సార్ధ కాలం
వేసు కదా అనే। ఉయ్యాల తలలూ యె వున్నైనా యెదుస్తే। త
నకు వేకవున్నా। దుఃఖం వస్తుంది అన్యాని చ వుంది। బంగారు
వయ్యాట గట్టు కాని పొయ్యే వాంతి తొం కూడ ~~[illegible]~~ వెంకగప్పు ఉ
యి నా యేమి మి తెకవున్నావాడు। కూడ బాగే। భయం వేని వా

నిశ్చయం పుడుతుంది। వున్నవారి సహవాస భాషంతో
త। అయితే పుస్తకానికి కేనివానికి తత్త్వవేశా।
కలలో కాంచరికి తద్ద కాతు వున్నదానే దా। నాకు
సార్థకాలం పెత్తికే। అయితే నేను సంశయం తుంకే జీవు
వున్నదానికే వా। నా తాగ చెప్పండనే వించావే (ఆ) వాని
సహవాసం చేస్తే (శ్రీ) పుడుతుంది। సత్తి వారి సహ
వాసం చేస్తే సత్తిత వచ్చు ము। సెబాస్। పుట్టి వాడవే।
సరింత ధ్యానం తెప్పు దువున్న భాగా నావద్ద కిరాను।
నా జ్ఞాని పుచ్చుకోగను అనే। అయ్యా నీకే విజ్ఞాపన।
ద్వంద్వం యువ్వరికి। వచ్చే దింతు ము। పోగొట్టు దింతు ము। తూ
డు వచ్చే దింతు ము। అందరి జ్ఞాని పుచ్చుకునే దింతు ము॥
వారు చెప్పుతుంటే యం వరు చెప్పుతారు। అయితే అడి
గే వారు యువరు అనే। నాకు తెం మాతే వియుడు। నేను
చదువుకొద్దు। నేను తెం మి యెరుగ। యెరుగనుం
టే జ్ఞానివే। ఆ జ్ఞానివే అనే। నీకు యిటువంటిని చెప్పి
న మార్గం చెప్పరేదు। మా గురుస్వామిలం చగాంధి వా
రు కారు। నాకు రాజ మార్గం సూచన చేసినారు।
వారి వంటి వారు వారికి కాని వారికి కొందులు వే ము।
ఆ మార్గం తెలు పొందరి। అది పరము గురు శ్రీ।
మూల ముకే నికా (ఈ తీరము) గు ఆతె కిన్న శరీరం

తియున్న నీచులకు చెప్పవద్దన్నారు। శాస్త్రాలు నిజం అ
ని నమ్మని వారికి చెప్పవద్దన్నారు। నేను యమంటే ఇదే
అనే యోగ్యులకు చెప్పవద్దన్నారు। వేదాలు ప్రమాణం
అని నమ్మిన వారికి చెప్పవద్దన్నారు। దేవతా భ్రాంతి
యున్న వారికి చెప్పవద్దన్నారు। ఎదురుబడి వాదించు
వారికి. గురుసేవ చేయని వారికి శాస్త్రాలు నిబద్ధ
అని నమ్మిన అప్రమాణులకు శ్రవణ భ్రాంతి గలవా
రికి। జ్ఞాన భ్రాంతి గలవారికి। భక్తి భ్రాంతి గలవా
రికి। వైరాగ్యం దొడ్డదని నమ్మిన వారికి। మేధబుద్ధి
గలవారికి ఇంటి వారికి చెప్పవద్దన్నారు। సూచన చే
య్యగానే కనే వారికి చెప్పమన్నారు। అనుమానరహి
తులకు చెప్పమన్నారు। స్త్రీ కాని పురుషు కాని।
భ్రాంతిరహితులు కావలె। తావవేనని ముక్తియిచ్ఛ
యున్న వారికి చెప్పవద్దన్నారు। మోక్షభ్రాంతియున్న వారి
కి। బద్ధులమని భ్రాంతియున్న వారికి। అనుభవ భ్రాం
తియున్న వారికి। అదినేనుగా వలెనని భ్రాంతియున్న
వారికి। అది నేను అయితినని అనుభవం కావలెనని
భ్రాంతియున్న వారికి। నేను నేను అని వాదించె వారికి
నా మతమే దొడ్డదన్న వారికి। శ్రవణ భ్రాంతియు
న్నా। మనన భ్రాంతియున్నా। ధ్యాన భ్రాంతియున్నా—

ద్వైతాద్వైత మత భ్రాంతి యున్నవారికి చెప్పవద్దన్నా
రు। ఒకవేళ చెప్పినా భ్రాంతి పోతుందాయని వారు సూచన చేసి
రు అని। అత్యంత ఆసక్తిగలవారికీ సంవత్సరముదాకా।
చి। సూక్ష్మ ప్రజ్ఞ యుండెనా। సూచన చేసేది। విద్యావిద్యా
తీతం అయిన మార్గం దుర్లభమని। దొంగతనం చేతవ
చ్చియుండెనా। సూచన చెయ్యకూడదు। తనకు తాను
(గ) పించెనా మరి దొడ్డవాడు। వాడికి వాడే మంచి
గి పోతాడుగాని। పుట్టినది। చావనిది। సకలదేశాలయం
దు। సకల కాలాలయందు। సకల వస్తువులయందు।
వుండు జ్ఞానావేని అచలము ముక్తజాడ దొరకదే।
గాఢనిద్రలో। కుక్కలు। గాడిదెలు। పందులు। మూటా
ఓడే విద్వాంసులు। తెల్లవారగానే। గురుస్వామి ఉత్తవారిక్షమట్ల
దిగాదు। వాడు దొంగలలో దొంగ। సాంప్రదాయజ్ఞ
తుడుగాడు। అయితే మనకు ఏమి। తాను తుంటే మనకే
మి। పని। మూసాంప్రదాయం। భ్రాంతి వేసి సాంప్రదాయం।
అలా చెప్పడం। కలలో తనకు తానే తన వంటి మూ
లమువేని స్త్రీ దాన్ని చూచి। పెండ్లాడి। బిడ్డలను కని।
కొంత కాలం వుండి। వెంటనే లేమి యాతే దు। అలాగే
ఈగు ఉంటే రాగి శరీరం వచ్చి తనకు తానే కొంత కాలం
వుండి వెంటనే లేమి యావేదు। అలాగే ఈగు ఉంటే తీగేశ

శరీరం మాయాలయము చేసినది। తనకు తానే తనవంటి మాయాల
ముచేసి। త్రిదశాన్ని చూచి పెండ్లాడి బిడ్డలను కని। కొం
తకాలము వుండి అనేకమైన ఆశపాండ్లను వెయుగాలం
డ్రను విడిచి। తాను బతుకరవు అనేవాన్ని చూచి।
నాకు సంసార బాంతి తగిలినది। నాకు శృంగార బాం
తి లేకుండా। అనాయాసమైన రాజమార్గం సూచ
నచేయుండి। చెన్న కను కుంటాను। ఇది మహా అనాయాస
మైన రాజమార్గం। అది విన వచ్చునా। ఇది యెంత।
రెప్పపాటు కంటె। అనాయాసము। నాకు మహాసము
తము వచ్చియున్నది। వుండని। యింత తీవ్రంయమునసి।
త్రియాచూస్త్ర వుండనానే కిగు అంతె తిగిశరీరము
తెలు ఖువేక పోయింది। అనే భయం నాకు కద్దు। అం
దుకాగ సంనాకు మహా తీవ్రం। త్రియితే నివృత్తి మిఅంబా
వు। పుట్టని దిబావనిది। సకల దేశాలయందు సర్వ
కాలాలయందు। సమస్త వస్తువులయందు। మొదలు
కానాకే నిది। చవించకయున్నది। తుది యెత్తడాయున్నది।
అంటివిం అని। నాలుగు దిక్కులు కింద మీద చూచిన
కాగానినేను యెంతు లాగు కాను అని। నీకు వున్న దారి చేదా। అనే
అసు మానం చేదు గదా అనె। అంటే నేను వున్నదని అన్నా
వున్నది। అనేక కాట్లు మంచి చేదు అన్నావున్న[illegible]ది।

నే సు యుం త సె ప్పు తెసె కోరా అన్నా। ప్రశ్న ర్న బ ద్దా। యు ష్మ ద్దై
త నేరా। ప్ర ది త ప్పు వి డి చ। స్థం డో ది వే ఉ వి। నా కు ధృ ఢ
ని శ్చ యము మే। యిం టియ వం టి వి మా ర్గు ల కు। మూ ఢు ల కు।
ధృ ఢ మే। యి ది అ నా యా స మే। అం తే మి మా ర్గం। రా
జ మా ర్గం స రి గా ని। ఈ శ్వ రుం డు లా గు వ చ్చె। ఘం ట్టి
వా డ వే। మం ను పు చె ప్పి తి మి। మో తా ళ్ల కు మ్మ క్కు త్తా యిం
కా క మా టు చె ప్పం డి। ప్ర శ్నే తె వి ను। క లి గే దే వా లు
తెం త్యే డ నుం చి వ చ్చి న వి చె ప్పు। యే మి వే డు అ వి। త
మం కు తా మే వ చ్చి న వి। త మ కు తా మే వు న్న వి। స ము ద్ర మ్మై
స వ్యా పా రా లు చే సి న వి। వేం టు కుం టే యే మి వే డు। యి
ది ని జ మే నా। యి ది అం త రి కి ధృ ఢ మే। ఈ లా గే మా
ట ము వే ని యీ గు రు తె రి గె శ ర ణ యే మి వే డు। యి ది
ని జ మే నా। యీ ది యు ధా ర్థం। ని జ్ఞ। యే మి వే డు। ప్ర బ
ద్ధం యే మి వే డు। శ ర ణం వే ని ది వు న్న ది। సె బా స్।
భ స్వ డ వే। యం త వా డ వు ఈ లా గు యు వ ర చె ప్పి రి।
ప్ర ని చూ త మం టె। యే మి వే డు। యి ప్పు టి కి ప్ర చ ల మే వే
ని ది। రా కే డ వే డు। పో కే డ వే డు। వు న్న ది వు న్న ట్టే వే ది।
మ ను వ టి అ ద ము ని కి తేం టె। కా ద్ద వా డు। ఈ వి ద్య కు త
గ్గ వా డే। ఈ లా గు వుం డ వ ద్దా। ఇ ది మ హా కా ద్ద సం ప్ర
దా యం। మి గి లి న వి దాం గ త్రా వ యు। భా గ్యే సి। వా టి ని

స్పృశించరాదు। చూడరాదు। వినరాదు। ఇదియే మీరేను।
పుట్టని చావని అచలమునందిదిగాము। రెండోజాతీయేమి
వేను। ఈశ మార్గంసార్వకాలంబక్తితో। ఈశరీరం తోటి
పంటి దండెంచే ఉన్నదంవేను। విడవడంవేను। ప్రారి
క్తవుండడం। అదే మీరేను। వినండి। శరీర జన్మంగు
రుతెరిగే జ్ఞానం। అజ్ఞానం వలన తర్వాలు। యింతెకా
ని। శరీరము నేనిబట్టి బయలు తను। యెరుక వేను। త
ర్వాలు వేను। సార్వంకాలంబక్తితోటి। ఈశరీరంతోటి
యు పంటి దండెం। సక్రశూన్యం తోటి యువం తగా ఇటు
వంటిది। శరీరం వేసుంటే। యెలాగున్నదో అలాగే ప
రిపూర్ణం వున్నది। అందరూ పరిపూర్ణులే తాని। మీరా
లమునేని ఈగురు తెలిగే శరీరము అనే ఆవరణాలు
వున్నారు। ఈ ఆవరణాలు అనాయాసముగా తొలగి
పోయిన తమ నుగవలు తుంటే। తమే మీరే అని తనకు తె
లిసి దృఢం। అన్నట్టి మూలమునేని ఈగురుతెరిగే శరీరం
తమే మీరేను। అని [illegible] దృఢం। అయినా తన తనే పరి
పూర్ణం। సర్వతస్సిద్ధమై చలించక యున్నది। ఈశరీ
రం చేతగాదు। శాశ్వతమైనది। యేటువంటి ఐనేని ది।
చిత్తనమునేని చెట్టు వున్నది। యెప్పుడున మవ్వవే।
తమె ప్పుడుసన్నాసి తమే మీరేనివాడు। తమే మీరేనివాడే సన్యాసి।

సన్న్యాసికి వయూలవయి యేంమి। శరీరానకు వయూలం తేమిగా
శరీరానకు వయూలము వేడు। సన్న్యాసికి శరీరమేలాగు
నింక। యేమివాలేని పూర్ణమే సన్న్యాసి। బ్రంహునకే యేమివా
వేని జీవుడు వున్నాడని। అన్నాడు। అవిద్య వున్నదన్నాడు।
ప్రకృతి వున్నదన్నాడు। ఆత్మ వున్నదన్నాడు। కారణం వు
న్నదన్నాడు। గురుతెలిసె జ్ఞానం వున్నదన్నాడు। అజ్ఞానం
తద్దన్నాడు। సచ్చిదానందం వున్నదన్నాడు। జాగ్రత్స్వ
ప్న సుషుప్తులు వున్నవన్నాడు। తుర్యాతీతం అన్నాడు। చిదా
కాశం మన్నాడు। గురుతెలిసె తత్వజ్ఞ స్వరూపము
పై ఆత్మవలన ఆకాశం పుట్టిందన్నాడు। యీ శరీరం
లోనె తనుత్మావ వేనన్నాడు। శరీరం లోపల బయట
వేదన్నాడు। చిదాకాశం అన్నాడు॥ ఆత్మనః ఆకాశః
సంభూతః అని శృతి అన్నాడు॥ ఆకాశస్య గుణశ్శబ్ద
నిశ్శబ్ధ బ్రహ్మోచ్యతే। అని వున్నది। మాట్లాడేది। స
గుణమైనా। నిర్గుణమైనా। అంటే। గురుతెలిసె
తత్వం మాట్లాడదన్నాడు। ఏనా వాచతరాతి అని శృ
తి అన్నాడు। నేను గురుతెలిసె తత్వం అనే జ్ఞానం
చేత నే। మాట్లాడుతాను నివున్నది। గురుతెలిసె
ను నిర్గుణం। గురుతెలియబడే శరీరాది పదార్థాలు
సగుణమన్నాడు। బ్రహ్మ జగత్కారణమైతే మొ

తలంచేసే విసిద్ధం। సార్వకాలం శరీరం విడిచే దివేదు।
పుట్టుకునివేదు। తనకు తానే అనుకుంటూ, తిరుగు
చుండి। తనకు తానే స్వాధీనం వేదు। మందికి యేమి
సాధీనము యివ్వాని। పుణ్యలప్పు వుంటుంది। చూస్తూవుం
డగానే। యేమి మారేదు గనుక। నమ్మరాదు। పూలవుంపే
ని కాగు బుంతె రిషే శరీరము నేనరకాన్ని విడువవే। సుఖ
మనే స్వర్గానకు। ఆశపడితే దుంది ఇపాప్తి। ఆయితే
ఇంగ మహాత్రికైశవే। తనకు మహాక్లేశవే। గురు
తెరిసే మహా ఇంగమైయున్నారు గనుక। ఆంతరూగు బుతే
తెసేవారు కాని। వైష్ణవశత్రులు। ఈ గురుతెరిసే బత్తు
నూ విష్ణువు అనిన్నీ। బ్రహ్మరూపమే నారాయణుడే మూ
త్రమే గాని। స్వర్గనరకములు రెండున్నూ ఇంగమూర్తి
కి। నారాయణునకు। సమానమే। బీజానికి అనేకవి
త్తు పున్నదన్నమూ త్రమే కాని। సకల వృక్షా బీజానకు
యేలాగా అలాగే। తాని। మూ మునే।
ఈ గురు తెలిసే శరీరాన్ని తప్పించుకునేయుకే, రెమ్మ
తికి గూఢం గానే యున్నది। ఈ శరీరం పుట్టుకవు
ను పు శతతం యేమి మారేదు। చన్నిన తరువాత శరీర
ము మిరేదు। పున్నకా సంతసేవ। మంది తేలూ తలువిని
అసేక బ్రహ్మలు చేత। అనేక మంది పున్నట్లు। తాను

వుండి। కానీ తాను దేమీ మారేదు। ఈ లోకం అనేక మంది
తాను వుండి। మళ్ళా దేహం మారెను। వచ్చే వారు మళ్ళ పు
ట్టినారు అనేకులకు దేహం మారేదగనుకా। ఉంటే మళ్ళీ
పుడుతుందని। ఈలాగు ఎన్ని తల్లుల వారాల్ని దానేన
ట్టు అనేక కాలం తనకు తానే ఈ గాను। తనకు తానే
దేహం మారేదు। ఏలు ఋప వంటి దాన్ని వున్న దాని బ్రహ్మం
పడ మాత్రమే కాని। వున్నది వున్నట్టు పడదు। (ప) సూ
తి అయితే చిన్న పిల్లలకు చెంత మాట శ్రమ అయి న ట్టు
ఉంది శ్రీని తల వాక్యాలలో వున్న దు యదార్థము గాని
నండి। సంసార మంతా మూల ము లేని ఈ గురుతె. ఈ దే
శరీరము। దేహ మెట్టే ఈ సంసారం। శరీరం వేరేలు
సుపుత్రే వలం పుట్టిబంధులు గానే అయి వున్నది। యీ శరీరం
దేహ లాగు వచ్చిన దానికి। ఫలాని దాని వలన వచ్చిన దాని
(ప) మాణము వుంటేను। ఈ శరీరానకు వేంద లేదేము మారేదు
మొదలు వుంటే అది। ప్రమాణమాను। మూల లమలేని
~~ఈ~~గురుతే ఈ దే శరీరం. ఏ పుడు వచ్చి ఏపుడు పోయి
న్నది। సార్వ కాలం ఈ శరీరం వున్నదని తెలుగ దు। తే ద
ని తెలుగదు। ఏపుడూ వున్నది। వ్యవహారం చాలిం
చ గానే। దేహ మా(రే)దు।———

శ్రీ॥ గద్య॥—

ఇతి శ్రీ మద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావ వేదాం
త విచారసార పూర్వ భాగే కారణత
సురహిత ప్రకరణం ప్రథమో
ధ్యాయః॥

॥శ్రీ శివార్పణమస్తు॥

శ్రీ—

॥అహంకార నిరసన ప్రకరణం॥—

॥రెండవది॥

సుషుప్తి సంద్రష్టా తస్మాదహంకృదాచన
తద్దృశ్యో దాపియన్యా ప్రపంచం నాస్తి సర్వదా
లయఖ్యా హంతదా మర్గంత సాక్ష్యం స్వ నిర్ణయః
సా శ్రీ త కే న ... ర్ణం॥

॥ఆత్మాతి తం కేవలాత్మాదే వానాస్తి తదాచనా
అస్తి నాస్తీతి శాపేదా నిర్ణయో నాస్తి సర్వదా

॥ఈ శరీరానకు మూలము నేనే యనుకొనునవే. అహం
కారమనే మూలము. యెరుకే జ్ఞానం. ఈ యెరుకనే అజ్ఞా
నం అందరు. అందరి యందూ వున్నది. అహంకారం బక్క
తే గను క. ఈ అహంకారంచే తనే. తులాలు గా తా
లు నేను మాల వాన్ని. నేను మాచిగవాన్ని. ప్రశ్న

త్రింగా అనుభవం। ఓంకారానకే యున్నవిగనుక
ఓంకారం తెలుసుకుంటే। నిర్గుణుడు తెలుసుడు। నిర్గుణుడు
తెలుసుకుంటే జగత్తు ఉన్నదా లేదా। ఓంకారం బట్టి
కాని। దాని విస్తారములు వేరువేరు। ఓంకారాని
కి పేరు పేరు లేదు। అన్ని దేవాలయములు। బట్టి తీరు
గానే యున్నవి గనుక। అందు కే నేను నేను అనేది। సహా
న మే। నేను నేను అనే ఆరుకే జ్ఞానం। జ్ఞానమే యరుక।
జ్ఞానం కాకుండా ని కా స్త్రీ పురుండేనా। అందరు జ్ఞానులే గ
నుక। అందరూ బట్టి। ఓంకారానికి తెలుసు కాళ్లే పో
గనుక। ఓంకారమే దేవుడు। ఓంకారం తెలుసుకుంటే
అచలాచల పరబ్రహ్మన్ని యవ్వారు గు। ఓంకారమే
పరబ్రహ్మ స్వరూపము। ఓంకారం పుట్టిన వన్ని।
ఓంకారం తెలుసుకుంటే। అన్ని వాని తోటి ఉపాయాలు।
అందరు ఓంకార స్వరూపులు। అందరు ఓంకా
రము వలన పుట్టిన వారు। నేను తురత వాళ్ళని ఓం
కారానికి యరుక గనుక। ఓంకారమే తురత। నే
ను నే నన ఓంకారమల్లా తురతది। నేను నే నే ఓం
కారం అన్నితులాలు మోసు తుని యున్నది। ఓంకా
రం తెలుసుకుంటే దాని తోటి అన్ని తులాలు పోవుచున్నది।
ఓంకారమే వేదాలు యన్నా। స్త్రీ[illegible]లు తె[illegible]ంచె। అబద్ధ

మనేది అహంకారం। నిబద్ధి అనేది అహంకారం।
అహంకారం వల్లనే వ్యవహారం। అహంకారం లేకుం
టే వున్నదాగ్ వేదాం। నిర్ణయము చేసేదు। నిర్ణయము చేసే కుం
టే ంయు వరికి ముక్తాల చేసేదు। అహంకారం చేసినవా
(స్వా)లు అహంకారానికి ప్రమాణం। అహంకారం లేక
పోయిన వారికి దేని తాంపనిలేదు। అహంకారమే గు
రువు। అహంకారమే శిష్యుడు। అహంకారానికే మతా
లు। అహంకారం శరీరం ఒకటే। శరీరం వేరే అని అన్న
ది। అహంకారమే తాను వేస్తే। జంధ్యాలు తానువే
సుకొనవే। శరీరానకు ంయుల వేయ్యవే। తానే లింగం
కట్టుకొనవే। శరీరానకు ంయుల కట్టవే। తానే జపం
చేయవలె శరీరం ంయుం డు కు చేస్తుంది। తానే చందనం కి
తం చేసుకొనవే। భుజాలకు ంయుల చేయ్యవే। తానే
బొట్టు పెట్టుకొనవే। శరీరానకు బొట్టు ంయుల పెట్టవే।
ఎందుకే తాను వేరే। శరీరం వేరే। అని భావించేతే।
ద్వైత వాదం। అదే మాయావాదం। అందుకే అహంకారం
లేనివారు। ఈ శరీరమందు లేక వున్నారు గనుక। వారు
ఉత్తరు పై అలాంటైన అత్యంత విలక్షణులు। వారే శ్రీయుకి
పతి। వారే అత్యున్నత శరీరం లేకయున్నవారు। ఈ శరీరము
లు అహంకారం లేకవున్న వారలు। పరవస్తువారు।

అందుకు భగవద్వచనం॥—

శ్లో॥ నారాయణాత్పరం వస్తు తస్మిన్నాహం కదాచన
గుణత్రయం న విద్యంతే వికారరహితం సదా॥

ఇదం వస్తు నారాయణాత్పరం శేషం। ఆచార్య కటా
క్షంచేత తొలవలె। ఆచార్య కటాక్షం లేకపోతే। ఈ గురు
తెలిసే బదులు పలుసే అహంకారమయి వుంది। అహం
కారము లేకపోవలెనని। అనుకుంటూ వుండి యుండవలె
అంటుగాని అయిన యీ కొరుక। అనే అహంకారము
లేకపోతే సరి। వున్నది ఈ శరీరమందు వేరు వున్నది। గు
రువాక్యం వేరు కదరదు యిరవై అయిదారి అయిన
అహంకారాన్ని సార్థకాలం వెతుకుండా చేసినవారే గురు
వులు। అహంకారము తాలు సర్వము లేకపోయు। ఈయె
రుకే సంశయానికి మూలం। అయితే గనుక। సకలజ్ఞమలు
యీయెరుకతే। ఈయెరుకే కల్పనకు మూలం। ఈ అహం
కారము లేకుంటే। పరమశాంతి తానే అవును। గురుమూ
లముగా వదెను। అహంకారసహితమైనవేదము
లు। వైదికం వేదాంతసత్వమనిన మిన్నవమార్గం గనుక। అ
హంకారము తొటకూడదు కనుక వేదాంతమార్గం। అహం
కారయుక్తనిశ్రేయానకు। వైష్ణవానకు। వేదాంత్రం అహంకా
రము తొటపోయెను। అహంకారము లేతుంటే।

వేదాలను, వేదాంత శాస్త్రాలను ఎవ్వరు ఎరుగు। వేదా
ధ్యయనం చే(శ్రీ)వాడే నా। (ద్వై)తాంతారానికే తాని। (ద్వై)తాంతా
రము చేసి బసవన్నగారికి। నమ్మాళ్వారికి। స్వామి జియ్య
రకు। శంకరాచార్యులకు ఎందుకు। వారికి (ద్వై)తాంతా
రము లేదు గనుక। రామానుజాచార్యులు బ్రాహ్మణుడు
అయితే రెండతలవు। నమ్మాళ్వారికి దాసుడు। ఎందుకంటా
ము। వైష్ణవులంతా బ్రాహ్మణులు। బ్రాహ్మణుడు చన్నయ్య
క్షత్రుడు గనుక। బసవన్నగారు బ్రాహ్మణుడైన మను (బ్ర)
హ్మ తమ్మరవాడు గనుక। (బ్ర)హ్మ సంబంధం బ్రాహ్మణులుగా
రు। మను (బ్ర)హ్మయొక్క తొలివాండ్లు। మనుష్యులు। సర్వ
విలసన్న (బ్ర)హ్మ నిర్మాణమే। మను (బ్ర)హ్మ తమ్మరివాడే। వాని
తమ్ముడు మయ(బ్ర)హ్మ। వడ్లవాడు। వాని తమ్ముడు త్వ(ష్ట)
(బ్ర)హ్మ। తమ్మరివాడే। వాని తమ్ముడు శిల్ప(బ్ర)హ్మ। తాంశివా
డు। వాని తమ్ముడు హిరణ్య(బ్ర)హ్మ। కంసాలివాడు। వీరే
దేవతలు తం(డ్రు)లు। వీరాగమ ద్వారకులు। వీరే అతా
రావి(శ్వ)కర్మాంత వర్ణములుగ విభించిన వారు। (బ్ర)హ్మ
నిర్మాణం అంతా। (బ్ర)హ్మ కల్పనే। మను (బ్ర)హ్మ కల్పన చేత
ద్వైతగడు। అటు తర్వాత గాథ విశ్వకర్మ పనివెళ్లడు।
(బ్ర)హ్మ సంబంధం బ్రాహ్మణుడు గనుక (బ్ర)హ్మ మొదట్ల
వా। తత్వలవలన నిర్మాణం। మతం గమనాయని।

అరుంధతీ గురువు। శ్యామల శక్తికి తండ్రి। వ్యాసుల తండ్రి
శాక్తవాదు। పుట్టుకతో బ్రహ్మజ్ఞులు విశేషము. బ్రహ్మమే సర్వం
బ్రహ్మమంటే అధికతులు యెవ్వరూ వేరు॥ విచారిస్తె ఇది
సత్యం। ఈ బ్రహ్మ అనే ఓంకారము వేదసర్వకాలం బ్రహ్మ
తీరుగా వున్న వారికే భ్రాంతి లేని వారు। ఈశరీరమందు
ఓంకారము లేని వారికె భ్రాంతి లేని వారు। గురుస్వామి
సాందీపుని వంటి వారు రావలె। అయితే ఈ యెరుకను
సార్వకాలం వేదుండా చేస్తారు। వారికే గురువు। చూచగు
రుతెలిసిందే ఓంకారము। ఓనేదే ఓంకారము।
వినేదే ఓంకారము। మాటాడేదే ఓంకారము। భూ
జనము చేసేదే ఓంకారము। రుచి అరుచి గురుతె
లిసేదే ఓంకారము। ఓంకారం యెరుకా బ్రహ్మమే।
యెరుకే చిద్రూపం। శ్రీమన్నారాయణ స్వరూపం। ఓం
కారం వేదుండాతే। చింతే వుండదు। ఓంకారము
వేదుంటె నామము లేదు। రూపము లేదు। పరబ్ర
హ్మతో తాదాముక్తి। ఆయా ఓంకారము వేదుంటే ప్ర
రమ పదం। ఓంకారము తెలిస్తే జీవన్ముక్తి। ఓం
కారము జ్ఞానము బ్రహ్మమే। ఓంకారము వేదుంటే
జ్ఞానము లేదు అఖండ। దేహమందున్న ఓంకారం
వదిలితే సరి। త్రైం కర్మము చేతగాని ఓంకారం వదలవలెను।

కైంకర్యమే పరమరహస్యము। ఈ వాఙ్మయానందకుం
డే సరి. కైంకర్యము కంటె అధికమైన భక్తివేదు। గోపి
కలు కైంకర్యము చేతనే కడతేరినారు. కైంకర్యమూ
లే కింకరత్వము. స్వతంత్రము విడువుటు. ఆచార్య
కటాక్షం తాత్రి. నడవడమే కైంకర్యము। కైంకర్యము
నే జన్మరాహిత్యం। దేహంబాచార్యుని శ్రీపాదాలర
క్షి. వారు దేవమయినా చెయ్యని। వారి కటాక్షంతంటే
అధికంతేము। వారి సంసార సముద్రము నుధాటించే
వారు। తీర్థము వల్లకైంకర్యమే। ప్రసాదం వల్లభక్తి కర్య
మే। కైంకర్యము తోటుకొ దాంతారము వాళ్ళను। ఇది పర
మ రహస్యాది నిమంచె పరమగాంతి। కైంకర్య
ము ముక్తి ఫలం। ఆచార్యుని కిస ముక్త మే ప్రసాదం।
శ్రీమంతకుంటె రహస్యము లేదు. దేహము ఆచార్యుని కి
సమర్పిస్తే సరి। మనోవాక్కులయందు। వాంచన
తూడదు। క్షేత్రము ఉయ్య కృష్ణవాడే। వు డిపండు
... క్షేత్రము గురుతెరిగి। నేనే క్షేత్రజ్ఞ
జ్ఞా అని అయి కృష్ణవాడ ఘోరాలు అలాంటు। ఆనే
పరాప్రకృతి। నే పరాంయు వంటి వాడు। దేహముగు
రుతెలిసి నావే డి పండు వంటివాడు। దేహంగురుతె
లిసినవాణ్ణినేను అని నిశ్చయం వుండినా। నే పరాంయ

వంటివాడు। అది క్షేత్రోపాధి తత్వమును గుఱుతెరిగి
న అ క్షేత్రోపాధి। ఈరెండు అయియున్నరెండింటిలో
బతుటివాడే పతితుడు। ఈరెండు దాగస్వరూపము
లు। ఈరెండు ప్రకృతి తత్వయం। ఈరెండు ప్రత్యక్తిపు
రుషులు। ఈరెండు సగుణ నిర్గుణాలు। ఈరెండువి
ద్యావిద్యలు। ఈరెండే సదసత్తులు। ఈరెండే జడా
జడములు। ఈరెండే సుఖదుఃఖములు। ఈరెండు
జ్ఞానకర్మలు। ఈరెండు సకలయజ్ఞములు। సకల
యోగాలు। సకలయంత్రాలు। సకలచదువులు।
సకలనియమాలు। సకలనిష్ఠలు। బ్రహ్మవేత్తాది
పాతకాలు। మేడిపండు వంటిదేహము। వేపకాయ
వంటిక్షేత్రజ్ఞస్వరూపము। అయివుండుటు। ఈరెండువు
న్నవని వినండి। చూడండి। ఎరుగండి। పాలు ఉండిండి।
అండరు ఈరెండు వున్నవని। వరితెలియక తెలివినవారే।
యెరుగనివారే। చూడనివారే। అయివున్నారు।—

౮ శ్లో శివారవనవంది॥

గుర్తులు యుగుపడితే। తల్లిబడ్డపట్టితే। తండ్రితా
డుకుపట్టితే। ఆమెక్కడిదారు ఆక్కడనే। గాచార్యయు
న్నారు। అంతేకాని మరియొకటేమిటు। చూసినేని
వనాతయెందుకు। నిజగురుని కృపతో కావలెను

వేదశాస్త్రాలచేతగాదు। శ్రవణాదులచేతగాదు। గురు
దేవతాత్మైక్యము। జ్ఞానతత్వముచేతగాదు। సమ్య
గ్దర్శనము మోక్షసాధనము గనుక। గురుతెలిస్తే చైత
న్యమే నేను అని నిశ్చయముతోటి వుండెనా। వేపకాయ
అయి వున్నట్టె। యెందుకు ప్రపంచ దేహం మేడిపం
డు వంటిది। పారమార్థికం। ఈదేహాన్ని గురుతెలిస్తే చై
తన్యము అయి। నేను వేపకాయ వంటివాణ్ని। ఈరెండువుం
టని నిజగురువులు। సాంప్రదాయం ఏవి। ఈ మేడిపం
డును। వేపకాయను। తిన్నగా జాడతనుకొని। సార్వకా
లంతు ప్రకారముయినా। భ్రాంతి పుట్టనేరదు। మేడిపం
డు విడువతగాదు। వేపకాయ। నేను। మేడిపండును
విడిచేటినేను। యిందుకారకం మేడిపండు విడువవ
ద్దు। వేపకాయ విడువవద్దు। విచారించినా। విచా
రించకున్నా। మంద్రవ్య మద్యపానమెను। ఈరెండునివి
నంది। మోడంది। యెరుగంది। ఊపలాబయటాని
మతి లయం తోనిది। చేయించనిది। జ్ఞానతత్వము।
వినంది। నేను గురువును। నవేశిష్టుడవనే భావంతాదు।
లేని ధీరత్వంది। యెంట్లాగనించేది। యేమి [illegible] నిసంశ
యం పుట్టంది। మానావమానాలు వినంది। చూడంది।
యెరుగంది। యేమి వివేదు। అనేభావం కలిగినా అటు

వంటివాడగును తనతానుపుట్టనిబావనివాడే। ఇటువం
టి తనతు। మేడిపండు। శరీరత్రయమైయున్నవారికి। నేను అని
అద్వైతవాదం। చేసెద। వేపకాయ వంటి చైతన్యం
వున్నవారికి। పట్టుపడదు।——

॥గద్య॥

ఇతి శ్రీమద్గురు శివరామ దీక్షిత ప్రభావ వేదాం
తవిచారణే పూర్వభాగే అహంకారనిర
సనప్రకరణం సమాప్తః——

ద్వితీయోధ్యాయః

॥శ్రీరామార్పణం॥

॥మూడవది॥— — — — — — — —

ఇప్పటికేచలమేగాని। దానికి। ఏసాధనా। ఏశ
క్తి। ఏయుక్తి। ఏఅనుభవం। పనికిరాదు। వేయిదలు
గానాకేక। స్వతస్సిద్ధమైయున్నదిగనుక। వున్నదివున్నది।
అచలంగాక। రెండోదానికిమూలంలేదు। ఇండుతు
భూమండలమందు। భూతంతిపేనివారు। వున్నారేమో
ని తెతు కొన్నవనేను। తను కొన్నత్తమూలమునే నిఈగు
రుతెరిసే। నేనని నమ్మియుండినా। ఇంతరమండు
గురుతెరిగేంయు ముడు॥పా॥యుమూండువనే నే॥పా॥

జెపం ఘనకావవేనే కావకైని పడిపోతాడు|
బాహ్యాప్నవుండు గురుతెలిసెపంది వవే| పడిపోతాడు
వైరాగ్యంచే తపస్సు సంతరించి నాగురుతెలిసె దాగ్వర
వానిసాధించి బతనాడు చస్తాడు| వాంఛయు ధారణచే
సినా గురుతెరిగె పావము వవె పడిచస్తాడు| తర్వాయిచే
సి నా గురుతెరిగె చాతలక్ష్మీని వవే మంగలక్ష్మీని వవే
తుష్యార వానివవే సావె వానివవే| మూతిసెవానివవే
పంచ(బ్ర)హ్మలు వవే| వెందరవానివవే| ఉయుండిచస్తా
డు|| - - - - - - - - - - - - - -

4 (శ్లో) శ్రీ పారాము పర(బ్ర)హ్మజ్ఞాననమున||

ఒకం మిచేసినా| మూలమునెని ఈగు ఉత్తె రిసెశరీరంతో|
మీనేదు| సార్వత్రాలం మెదతెగతు| ని(ద్ర) వచ్చిన దాతు|
(ప్ర)తిదినం మురువతు| వచ్చిన దాతు| (త్ర)భ్నసంచేసి
నా| పుట్టిని బావని| (అ)చలమేగాని మరియొకటిగాదు|
స్థిదినమ్మిన వారికి రాకడపోకడ లేదు| ఉయుతిగాతమూ
లమునెని| ఈగు ఉత్తెరిసెశరీరము చేసిన| మరియా
దవినినా| గురుతెరిసె వద్దప్పివవెనుండిచస్తాడు|
మూలమునెని ~~ఈ~~గు ఉత్తెరిసెశరీరంచేసినదింతు
శినమ్మరాదు| సంతెశ్లునమ్మినట్టే మోక్షభాగం తి|
(త్ర)యినా| తరివిశా(స్త్ర)వాసనచేత| లూతాంతరగము

న వెళ్లి న త గి ని వా ని అం టు వా డు అ యి న ర క వ నే శ

శ ర ము వి డు వ క । వ ము నీ గె ని । తె వే శి । సం ఘ ప్తి అ వ

ఆం ధ కా రు ము లు । సు ఖ వం నె తు రా శ చే త । మూ ల ము

వే ని ఈ గు రు తె లి సి త ప్పి నా । త ప్ప కుం డా అ తు ను పె ట్టు గా

ని (నే ను రా జు ను ఆ ని గు రు తె లి సి యు ను గ వె చ స్తా డు ।

శ (ఘ) ం గా యి గు రు తె లి సి శ రీ ర ము నే ని అ చ ల ము యు న్న

గు రు వు ను వె తు క్కొ ని వం చ న వే క । శ్వే వ చే సి । వా రి తో ం

ని ఠి ను కుం టు గా । (కి) యా శూ న్యం తం లా గు । బ్రూ జ న ము చే

య్య త పో వ డ ము తో లా గు । జ న్మ రా హి త్యం తో లా గు ।

~~ఈ~~ గు రు తె లి సి శ రీ రా న్ని కు । ఆ ధా రం తో వ ద్ద రు । స క ల

నే మా లు । ధ ర్మా ధ ర్మా లు । పు ణ్య పా పా లు । తొ వ రు చే సి నా

రు । ~~ఈ~~ సం గ తి అ డి గి తె లు సు కో వ నే । న వ్య శ క్ష ము గా

ని (ప శ్న) లు । (గ్రం) ధా లు । తొ వ రు చే సి నా । పు ట్టు ని చా వ ని ।

అ చ లం చే సి న దా । మూ ల ము వే ని ఈ గు రు తె లి సి శ రీ ర

ము చే సి న దా । (ఇ ది యె టు క (ప్తే) శ్న । పు ట్టు ని ది । చా వ ని ది ।

చ చ్చె ది యె టు తె లి యు న్న దా । ఇ ది యె టు (ప శ్న జ గ ద్గు రుం తి

తొ వ్ర వి కె వ చ్చు న ది । తొ వ్ర ది కి పో ను । బ తు కు అ ని కా దు

రు అం టా రు । బ తు కు ఆ టు వం టి ది । అ ది యె క్క డ యు న్న ది ।

అ ది నే ను బ తు కు అం టా రు । పు ట్టె వా డు చ చ్చె వా డు

నే ను । అ యి తే । పు ట్టు ని ది చా వ ని ది । అ నే ది వ్రే ది

జ్ఞాని వివేక। అది ఇది చెప్పేసాం। యువరాజా శాంతి ఎప్పుడొస్తుం
డా చెప్పరు। ఆయన భాష్యాలు శాంతి వేస్తుందా చెప్పరు।
ఋషు వంటవాం డ్లు చెప్పుతుందానే శాంతి పోవద్దా।
నిప్పు దగ్గరకు పోతే। చలి పోయినట్లుండవలె।
ఆహారం పుచ్చుకుంటే ఆకలి తీరినట్లుండవలె। ఎ
యాగం నడిచియుంటకి వస్తే ఆయాసం తీరినట్లుం
డవలె। భోజనము చేస్తే ఆకలి తీరినట్లుండవలె। రో
గికి ఔషధం యిస్తే రోగము పోయినట్లుండవలె। అన్నిస
రే కాని। శాంతం చెప్పేవాడు పుట్టువాడు కావలె। అయినా
ఆచెప్పేవాడు చెప్పినట్లు వినవలె। వినకపోతే మాత్రం
చక్రం తిరిగి దుంఖించిన వాళ్ళేము చేయవలెను। వాని
భయం వుండవలె। సార్వకాలం గురుశ్శేవ చేయవలె।
శాస్త్ర శేవ। కుమారాంక్ష శేవ। ప్రభు శేవ చేస్తే స్వాధీనం
కారు। ఇది వారివలె కాదు। ఎల్ల కాలం గురుశేవ
చేతకాని। శాంతిరహితం కాదు। శాంతి రహితం
అతస్య యుక్తి। అద్వైతము వలె గురుతే రోజ చైతన్యం అని
వన్నట్లుగాదు। చిత్తు లూచిత్తు విశిష్టం। అన్నట్లుగాదు।
నీవు వేరే। ఈశ్వరుడు వేరే। అన్నట్లుగాదు। ద్వైతం। వున్నది।
అద్వైతం వున్నదన్నట్లుగాదు। అంతా చైతన్యమనే
జ్ఞానము కాదు। నేను గురువు తెలిసేవాణ్ణి గనుక।
జ్ఞా

ఆ పరాత్మ జ్ఞానము వంటిది గాదు। గురుతెరిగె విష
యము వున్నట్లు గాదు। గురుతెరిగె జ్ఞానమే బ్రహ్మమున్నట్లు గాదు।
యిది గురుతెరిగె దృశ్యము గాదు। గురుతెరిగె దృశ్య మన్నట్లు
గాదు। ఈ గురుతెరిగె సాక్షి గాదు। గురుతెరిగె సాక్షి
అన్నట్లు గాదు। నీవే గురుతెరిగె వాడవు అన్నట్లు గాదు।
బంధమని భయపెట్టినట్లు గాదు। ఈ గురుతెరిగె శరీర
ము లేమి కావేదని। సమాధానం చేసేవారు దుర్లభం।
~~ఈ~~ శరీరమున తెమ్మాలము వున్నదనే యూహలు విస్తా
రం। స్వప్నదేహాలతో మూలమయినట్లు। ~~ఈ~~ గురుతెరి
~~గె~~ ...న తెమ్మాలము వేదు। యింతవారికి తెలియదు।
మూలము వేని ఈ గురుతెరిగె శరీరమే నా తెమ్మా
లం వున్నదన్నది। నమ్మవద్దని। నమ్మ యెమితే దని। నీ
శ్లోకాలు వున్న బాపము। బయట వేసినట్లు వేసెరని। నేను నా
తెమ్మాలం వున్నదని అనుకున్నాను। పుట్టినది। బావని
ది। వెయిదలు కానావేని వీ। ఉచలంగను తనావంటిది గా
దు। నా జోకే దానికి తప్పదు। వెయి దటవేని నేను। అ
చలంబు వుండి। యిన్ని వింతలు। యిన్ని శాస్త్రాలు। యిన్ని
అవతారాలు। మొత్తం తెంటియా వున్నాను। నా మూలం లేదు
వ్యవహారము గరు। నేను రాయని। దేవుండనిపించి। తేర్మా
లు సాక్షిగా వున్నాను। తన్నే నుదేవ్వడనిపించి।

(శ్రీ)ంహరిని రప్పించేవాణ్ణి నేను। నాజాడ నాకే తెలియు
ను। మందికే మతలేసి। నాకు నేనేగాని। యెవ్వరి తాంతం
(ప) మోజ సవేదు। నాకు నేనే వస్తా। నాకు నేనే వుంటా।
నాకు నేనే అంతు మోనే దు। నాకు నేనే వగాలం। సము(ద్ర)
వము లూ చాప వున్నట్టు వున్నా। మొదలు తానా నేని అ
చలం వుట్టదు। పుట్టించదు। చావదు సార్వకాలం
ఒక్క తీరే। మూలము నేని ఈ గురుతెలిసే శరీరము
వున్నట్టు వుంటుంది। అంతు మోనేదు। యిలం తినే నట్టు చె
ప్పె గురు వుదార తకడం దుర్లక్షం। యిలం తినే నిగురు వుయి
త్కడు వున్నాడా। అంటే। ఈ గురు తెలిసే శరీరమే నేర్పు
న్నది గనుక। సార్వకాలం ఒక్క విధారంతప్పదు। శ్రీ శివం తె
(?) మూలము నేని ఈ గురు తెలిసే శరీరము చేసినది గ
నుక। మొదలు తానా నేనిది పుట్టని చావనిది। అంతు మొదు
రుగడు గనుక అంతు మో చెయ్యనేదు। సమస్తమై। మూలము
నేని గురుతెలిసే శరీరానకు। తోస్తుంది। ఈ గురుతెలిసే శరీ
రము అంతు మోనేక పోతే। అంతు మోనే అచలమే స్వతస్సిద్ధ
మై యున్నది గనుక। ఈ శరీరము నేని గురుతెలిసే శరీర
అంతు మోనే దు। అనిసంతతము న్యాయిడు వకూడదు।
ద్వాదశమౌ(తే)ం। మూలము నేని ఈ గురుతెలిసే శరీ
రమే మినేదు। యిది విడువవద్దు। (శ్రీ)మరణాంతం వ్రొండ

వచె। వృంతేనా పుట్టిని చూవని స్వ అచలం స్వతస్సిద్ధం
దానికేమి దలుకా నచేవు। సాక్ష్యతా లంబక్కాతోరే। ఆ చాలు
రేమి కదపున్నదంటే। మూలవుచేనికగు ఉదితే ఆగి శ
రీరము రేమిచేదని దృష్టం। ఆయితే। స్వతస్సిద్ధమై పుట్టి
ని చూవని అచలం। సకలత్రాలంబయుం దూ। సాక్ష్యా
లూలు। సమస్తమైన వస్తువులయుం ఘుజ్ఞానత్రాలయుం
ఘనమై। రేమీ మాయేరుగక। తనకుతానేయున్నది। మూ
లవుచేనిగు ఉదితే ఆగి శరీరం యేమి మాచేము। ఆనిసాక్ష్య
తాలం అజ్ఞానము చేసినా। బక్కటైనా బాధవుండదు।
పున్నదపున్నది। పున్నదానికి రాకడ వేదు। పోకడ వేదు।
పుట్టనిది। చూవని దిగను కాతే లలూ బక ముత్తైదువ
పుట్టె। ఆ ముత్తైదువను రేతు స్తుంచూ। బక దూలవుచేని
పురుషుడు వచ్చె। వీరవిద్వరు తల్లిదండ్రులు చేత వచ్చి
వీర విద్వరు ఆయోని సంభవులు। నీ పేరు యేమి అని అ
డిగితే। నా పేరు ప్రకృతి అనే। నీ పేరు యేమని అడిగితే।
పురుషుడనే। కులమేమని అడిగితే। నీ కులం యేమనే
నాకు తల్లిదండ్రులు వేరని ప్రకృతి అనే। నాకు తల్లిదం
డ్రులు వేరని పురుషుడనే। నా శరీరం మూలవుచేనికగు
ఉదితే ఆగి శరీరమేగాని మరియెు కాదువేదు। ఆని ప్ర
కృతి అనే। మూలవుచేనికగు ఉదితే ఆగి శరీరవేు

నా స్వరూపమని పురుషుడు అనె। అద్వైతే నీకును నాకును
శరీరమే తత్త్వ తత్త్వగాని యీ ద్వరమువాములమున్నని
గురుతే రిశ(శ) వాంఛలేమి। నీకును శరీరం వేరా। అని పురుషు
డు అడిగితే। నేను వేరే। శరీరం వేరే అని ప్రకృతి అనె।
అద్వైతే సుఖదుఃఖం శరీరానికా నీకా అనె। శరీరము
సుఖ దుఃఖము లెరుగదు। విలక్షణమైన నాకు.
నే నేవేదు। అనె ప్రకృతి। అద్వైత ప్రకృతి వేరే పురుషుడు
వేరే నా। పురుషులు వకటేనా। అని పురుషుడు అనె।
నా శరీరం ప్రకృతి। నేను పురుషుణ్ణి। నా వంటివారె
అందరు। అద్వైతే నీవు నేను ఒకటేనా అనె। నీకును నే.
నాకు నేనే। అని అనంగానే మంచిదని పురుషుడు మా
యరు వా యేమి। ఈ ప్రకృతి యెక్కడ చూచినా యేమి లేదు।
యింత వెతికినా। యెక్కడ వెతికినా। యేమి లేదు। చా
డ తెలియక పోయె। తన కుతానే తపస్సు చేసె। చేస్తే। చెయ్య
గానే। పురుషుండు వచ్చి। యెందుకు తపస్సు చేస్తావని
ని అడిగె। నా పేరు గురువు అనె। గురువు అంటే యేమని అ
డిగె। చెప్పుతా గాని నా పేరు యేమిటి అని అడిగె। అడిగి
తే నా శరీరం ప్రకృతి। నేను పురుషుణ్ణి అనె। ఈలాగే చె
ప్పరు పెట్టుకున్నావా। యెవ్వరైనా అన్నారా అనె। యెవ్వ
రూ సంశయములా అనె। అంటే సరేగాని। ఈ శరీరము

నే ప్రకృతిని నను అనే పురుషుడికి। ఏం వైనా సంబంధ
ము వున్నదా। లేదా। చెప్పుమా। నేను అనుకున్నా। నాతండ్రి
రు కేవలు ప్రకృతి అనే శరీరం కంటె। పురుషుడు అనే నీ
కంటె అధికం ఏమైనా వున్నదా లేదా। అంటే। నన్ను
నేనెరుగను। నా శరీరమనే ప్రకృతి యెరుగుదు। మీ
వంటి వారు కొన్ని కొత్త విషయాలు చెప్పినా యెరుగుదు। పరాయుద్ధ
రకంటె అధికం వున్నదని యెరుగను। అట్లైతే మీకు మీ
కే స్వతంత్రము। మీకు మూలం వున్నదా లేని అడిగి
తే। మా మూలం యెరుగ। అధికం వున్నదని యెరుగ।
నన్ను యేలాగైనా కదతత్వమనే। నీకు యేమి చింతది
ని అడిగితే। మీరు గురువు అంటిరి। అది యేటు వంటి
దో। దాని చింత బత్తెం అనే। నాకు మూలం యేమో
నాకు తెలియదు। అని చింత। అట్లైతే। చెప్పుతాను విను।
నీ మనసు కోసమే వచ్చినా। నేను పుట్టిన చావని వాణ్ణి।
నాకు పేరు వేదు। నను మంత్రము వలె వచ్చినా। ము। నీవు
తపస్సు చేయగానే। నీకు నేను శాంతి బోధ చెప్పుతా
మని వస్తిని। నాకు సార్థకాలము మూలము వేని కాగలు
తెరిగే శరీరం వేదు। నీకు చూడ వున్నట్లు వున్నది। ఇది
యేమి స్వరూపము। నాకు తెలియదు అనే। తెలుపు
తావి ను। చెప్పేది। నీవు యెప్పుడూ బత్తెంతో యోగా వున్నావా।

తానంతసె పృబత్రైతిరుగావుంటూవాడినే। నేను నిద్ర
వస్తే నిద్రపోతాననే। త్రలవస్తే। తలగంటూ। మేలుకొంటే
మేలుకుంటూ। ఈ మూడు నే తాని శరీరానికి తా। చెప్పు
మా। నేను ఏమీ లేదు। నిద్ర వస్తే నిద్రపోతుంది। తల
గంటే తలగంటుంది। నేను మేలుకుంటే మేలుకుంటుం
ది। నన్ను విడిచి శరీరం వుండదు। శరీరాన్ని విడిచి నేను
వుండను। నిద్రపోతే నన్ను ఏమిరుగ। శరీరాన్ని ఏమిరుగ।
ప్రపైతే శరీరం వేరే। నేను వేరే మనిచ్చు ఇవాడినావు। ప్రవ్చ
ఏమీ లేదు। నేను శరీరం బుత్కైతే। మనసు వుంది వెలా
నుతున్నా। నాకు నేనే బ్రమిశనా। నేను రెండుపెళ్లుపెట్టు
కున్నా। పూర్వమందు నను ఏమి ఎరుగ। బత మేలుగవా
ఘవచ్చియుండి। నీవు ప్రత్యతి వా। పురుష ఉవా అన్నా
డు। అంటె రెండే మిత్రనే। నేనే శరీరం నేనే ప్రకృతిని।
నేనే పురుషుణ్ణి అన్నా। ఇ దినదమంత్రమే। ఇంత
కదా। ఇది ఇవ్వన్నిట్టు వినే। [illegible]
[illegible] సార్వతా
లం బత్తిరె। బత్తిపై ... అవతారము వేడు। పుట్టినిరావనిధా
నికి ఏమి లేదు। బ్ర ... సంసారానమే। సరేకా
ని। బ్ర ... ఏమి కిడవున్నా। శ్రీ(ప్ర) ... సూచన చేయ్యండి।
ఎవరు ... ఎవరు ... ఏమి ఉన్నా। శ్రీ ... సా ... మా ... సా

ర్స్వామి। మీరు యేలాగు తనకుంటిరి। నిన్ను నివసే ఉపే
క్షు వుండగా। ఒక ద్రదవి వచ్చి తెలిపిన తరువాత। వుస్త్ర
రము చెప్పెముంటె। యీ మీ శేఘ। క్రేవలం ... ల వెంకాని
కొండవీటి శ్రీ। ఆలాగు వారు కుశ ... ంగా తెలుపండి వేస్తా।
వినుదు। కలలు యేసునగ వచ్చి యేయుండె। వచ్చి పన్నెండు యేండ్లు
యే మీరావేత పారయు। వెంటనే కొట్లకాళ్లిలొట్టి పిట్టలు వచ్చి
నూరు యేండ్లు వుండి। వేత పారయు। వెంటనే ... మండల
మునేసము ... లు। ఒరుసులు। పురుషులు। యెంకిర్తులు
లులు। చిత్రవిచిత్రములు నగలు। గుజ్జాలు। ఐంగారం ...
కరకాలు। వెండి పాలకీలు। కృష్ణవతారాలు। ...
కాళ్లు। రామావతారాలు। నూరు కాళ్లు పితలు ...
దు। మునులు। నూరు కాళ్లు। అది। ఏలాగా పిలిచే వెన్నెల
ప్పుడు దుతెను ... మంచి వచ్చి రాజాని। మనుషులకు మన
ష్యులు। గుజ్జాలకు గుజ్జాలు। యేనుగులకు యేనుగులు।
గాడిదలకు। గాడిదలు। పందులకు పందులు। ఒంటె
లకు ఒంటెలు। ఆనేకాలు ... బాగాపునపుట్టి। అనేకది
నాలు వుండి। చాలా సూర్యుడు వుండగానే యేమి మావేత పారంతు।
... గ్రహించేది। వుండేది। వేలు కుంటే యెవ మీవేరు।
ఆలాగు ననే నేరాతడు। నివునికి। పుట్టిని చావనిజా
డు చెప్పండి। అది ఆసాధ్యం। యెంత వారికి తెలియదు।

మీరు కుడు లాగు (శ్రీ) యుందిరంటే। సూచనచే యిస్తా-
నే అడవున్నారు। నాకు ఆలాగున నే సూచన చెయ్యండి।
పుష్టి నిచ్చి। కావలసి సకల దేశాలయందు। సకల కాలా-
లయందు। సమస్త వస్తువులయందు। చలించక। సా-
ర్వత్రా లంబక తిరుగానే యున్నది। నేను యేలాగు కాను
నీవు అదే అన్నట్టుగాదు। నీవది కాదు। అది నీవు కావు।
అదే అది। నీవు నీవే। నీకు దానికి। చాలా యెంతో వ్యత్యా-
సమున్నది। అది ముదల...కానాకే నిచ్చి। నీకు మొద-
యూకానా వున్నదా। దానికి ఉత్పత్తి స్థితి లయములు లే-
వు। నీకు ఉత్పత్తి స్థితి లయములున్నవి గనుక। చాలా
యెక్కువ తక్కువ యున్నది। సకలన్నారి। వున్నట్టు చూడ
బట్టే యిది యుక్తి సూచనచే యిస్తుంది। యేమి తప్పు పెట్టావ
యూ। శీ(ఘ్ర)ంగా చెప్పండి। దత్తి (డు) డు ధనవంతుడై తే
ధనకాయి లయుం లావు। ఆలాగే మీరు (శ) మపడి సంపా-
దించే వారు గనుక। శీ(ఘ్ర)ంగా దయరాదు। యిదివరకు
నేనా వ్యనోయని చెప్పరు। నాకు యింత తతిన వ్యన(?)
సాధ్యము కాదు। చెప్పేవారు వున్నట్టు చెప్పితే సరి। నీకు
తే (వ)ంవు పోలావు। స్వామి। మూలము నేని ఈగురుతే
రిశే శరీరము మేరగు ఘ పవ్వ వంటిది। మెరుపు వంటి
ది। శెపు పాము కంటె శీ(ఘ్ర)ంగా పోయేది। స్వామి యింత

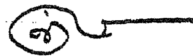
తాడు। కలలో వచ్చిన శరీరమే మాయ। చెప్పు। మూలము
వేని దిగనుతే। తను మిగేడు। ఈ గురుతే లింగ శరీరానకు
మూలము వున్నది అప్పు। ఆదేహము। స్థూలదేహము రెండు
ఒకటే। అద్వైత మూలము వేని ఈ శరీరం గురుతే లింగ శరీరం
తను మిగేడు। సార్వకాలం అభ్యాసం చేయు [illegible] బాలు
తిరహితం। అవుతుంది। అని సరికానివాంకు తోస్తుంది।
వున్నాయము మిగేడు। ఈ గురుతే లింగ శరీరం మమే మిగేడు।
మూలము వేని దిగనుతే యటువంటి మూలము వేని శరీ
రం వచ్చినా తను మిగేడు। కలలోను వున్న శరీరం తెలాగు
వేదో ఆలాగే। మూలము వేని ఈ గురుతే లింగ శరీరం
తను మిగేడు। సర్వ మూలము వేని ఈ గురుతే లింగ శరీరము
తెలాగా। ఆలాగే వృత్తిని చూడని। అచట తనకుతో
నే స్వతసిద్ధమైయున్నది సరే। అసాధ్యమంటే భయ
మాయ। ఏ సాధనవేక స్వతసిద్ధమై పరిపూర్ణమై వు
న్నది। తను మిత్రశత్రువు। జ్ఞానతత్వాలు। సకలబాహ్య సిద్ధాం
తాలు। తొలుత్మడిపోయునన్న। తెంత తా శాస్త్రములు। సకీకా
ని యెంత ఓపాడైనా। మూలము వేని ఈ గురుతే లింగశరీ
రము తను మిగేదని। సార్వకాలం మరువకవుండవలెను।
వ్వండకపోయినా। బరంతి పుట్టుతుంది। యెంత ప్రజ్ఞావం
తు నిశ్చైనా। ఆభ్యాసం సార్వకాలం వుండవలెను। అశ్రద్ధతో

రుడు। యింతకంటె యెక్కువ లేదు। యిటువంటి వారికి।
పుట్టనిది। చావనిది। సకలదేశాలయందు। సర్వకాలా
లయందు। సమస్తవస్తువులయందు। చలించక। వెలు
గుచు నానాకృత। తనకుతాను స్వతస్సిద్ధమై యున్నది। గనుకను
కావలెనని యున్నదే।। ఆయితమని ఆశలేదు। సార్వ
కాలంబుకతీత। గురుత ఆత్మయుచేత అనాయాస
మగా యు। బతట్టైనా భూతిపుట్టనీ సాయా। చెప్పినావిడి
చినా వృక్షేకే యు స్వాభక్త్మె ప్రకారం। అచలంచలించ
డు గనుక। దర్శ్యజాతిసి వేసినట్లాయు। వున్నదియున్నది।
మూలములేని యీ గురుతె లింగశరీరం యేమీలేదు। కలలు
వచ్చిన శరీరం। ఏమీలేదు। అనినిశ్చయం అయినట్లాయు
యిదే గురువాక్యం। యింతకంటె అధికమైన గురువాక్యం
లేదు। సార్వకాలం శరీరంలేని అచలం। మాత్రమే వుండే
ది। యిదే విచారాకు ఫలం। యిందుకు జ్ఞాపకం।—
శ్లో॥ అశరీరం సర్వదా స్థి శరీరం రహితం సదా
అంతమే వసదాముక్తి। సర్వదా బ్రహ్మకారణం
మూలములేని గురుతె లింగశరీరము కాకమునుపు।
అచలమే వున్నది। వున్నప్పుడు అచలమే వున్నది।
ఈ గురుతె లింగశరీరము ఏమీలేదు। ఉన్నా అచల
మే వున్నది। చచ్చినా అచలమే వున్నది। మూలములేని

ఈ గుణ తెలిసి శరీరము లేదు మూఢుడు। కాని ఆ ప్రాజ్ఞుడు
యువజ్ఞాపకం। యంతకంటె ఆత్మ స్మరణ వేదు। యిది
రువదస్థి। కలలా శరీరంపై లక్షాంతటెలేదు మూఢుడు।
అని నిశ్చయం వున్నట్లు వుండవలెను।——

ఇతి శ్రీ మద్గురు శివరామ కృత ప్రభావే వేదాం
త విచారణే। పూర్వభాగే। చైతన్యనిరస
న ప్రకరణం తృతీయోధ్యాయః॥

- - - ॥ శ్రీ రామము॥ - - - -

॥ క్షేత్రజ్ఞ నిరసన ప్రకరణం॥

॥ సాయుగవది॥

క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞ లక్షణ ప్రకృతిద్వయము దోష మేమి కర్తృం। ప్రకృతిద్వయము దోషరహితం। పుణ్యపాపరహితం। ధర్మాధర్మరహితం। ప్రకృతిద్వయ దోషరహితుడు। చైతన్యుడు। విభుడు। అందరివద్దే వుంటాడు। వారి జ్ఞాతె వియుడు। ప్రకృతిద్వయ దోషరహితుడు అయినవాడు। చేస్తాడు। చైతన్యుడు। విధి చెపెదుతాడు। అందరికంటె వేస్న చెప్పాడు। ప్రకృతిద్వయ దోషరహితులకు। పట్టువిడుచుటవేదు। సార్వకాలం దోషద్వయరహితమే స్వభావం। క్షేత్రక్షేత్ర

జ్ఞలక్షణ ప్రకృతిద్వయమే సర్వం। ప్రకృతిద్వయమే
పారమార్థికం। ప్రకృతిద్వయభాషమే వేదాలు కల్పించు
శాస్త్రము। వ్యాసాదులు। ప్రకృతిద్వయాలు। యున్నదని
తెలుసుకోదు। లేదని తెలుసుకవేదు। ప్రకృతిద్వయభా
షరహితులు। అందరివలెనే। భాషద్వయం తెలియకు
క్తి సంపాద్యం చేసుకొని। వేదులు తారు। భాషద్వ
యము లేని వారు। ఈలాగు అని తెలుసగల। వారికిరా
గద్వేషాలు లేవు। మూర్ఖం లేదు। సమయోచితప్రజ్ఞత
లవారు। దేహాభిమానరహితులు। శాస్త్రాభిమానం లే
దు। మనిషికాత్మ నడిచేవారు। స్వదృష్టిచేతవున్నదా
నే దా। అన్నలదృష్టిచేత వున్నట్టువున్నది। గురివిందగిం
జలబంతి చూచి। తెలుసగనివారు। కాంతరు నిప్పుఅం
టారు। వారు అంటె కాలిందికాదు। విచారించనిమాట
గనుక। ఆ గురువిందగింజలబంతో ఆలాగే ప్రకృతిద్వ
యభాషరహితులు। చేసే వ్యవహారం। అన్యులచేతకల్పి
తం। స్వతహా చూడరు। వినరు। మాటాడరు। కదలరు।
మెదలరు। భోజనము చేయరు। రెప్పపాటు అయి
నా ప్రేయమే దు। సార్వకాలం ఉపాధిద్వయభాషరహితు
లు గనుక। యిదిరహస్యం। ఈరహస్యం లోకమందు
దుర్లభం। ప్రకృతిద్వయభాషరహితులకు। వేదశాస్త్ర

లు పుర్వాదవేదు। అజ్ఞానులకు తత్వతాంచప్రమాణం।
జ్ఞానులకు జ్ఞానకాండప్రమాణం। ఈ ప్రస్థితి దాష
రవేతులు జ్ఞానులుగారు। అజ్ఞానులుగారు। గహత
పిడిశాస్త్రులవేవ్యు। వేదశాస్త్రలు। వేద్రితాత్యలాయొ।
తత్వవేనిశేతత్వములు। బాధిస్తుంది। జ్ఞానములు వేనిది। జ్ఞా
నము దాన్ని దనిచెప్పుతుంది। ఈ వాత్యలుయెలుతాగున
వృంతమె వ్వరు తత్వలు। జ్ఞానములు అజ్ఞానమాయు। తత్వఅ
త్వాయె। యి దియమువిందు। జగదత్వాలుసెకుమ
లవాదివాత్యలు। సాతత్వమాయు। యిది పరపురవా
స్యం। క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞలక్షణం। ప్రత్యతిథ్యయా । శ్రీవా
ధిధ్యంయు దాపరహితమ్మో మోక్షః॥——

శ్లో॥ క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞయోరస్సాపురూప వివర్జితం
సదా త్రిపుటరహితం సర్వద్వంద్వవివర్జితం

త్రిపుటి। జ్ఞాత॥౧॥ జ్ఞానం॥౨॥ జ్ఞేయం॥౨॥ పా॥ తారార్వద
యుకే॥౩॥ శబ్దాదయుకే॥ ద్వంద్వాలు। సత్తు। అసత్తు। జడం।
సుఖం। దుఃఖం। క్షేత్రం। క్షేత్రజ్ఞుడు। జగత్తు ఈశ్వరుడు।
జ్ఞానం। అజ్ఞానం। విద్య। అవిద్య। తారణం। తార్యము।
ఆత్మ। అనాత్మ। ప్రకృతి। పురుషుడు। సాకారం। నిరాకా
రం। సగుణం। నిర్గుణం। తత్త్వ। జ్ఞానం। ధర్మం। అధర్మం।
పుణ్యం। పాపం। పతివ్రత। వ్యభిచారిణి। ముండ। ముత్తైదువ।

బంధుడు। తటస్థుడు। కృపాసు। గుంఠగాయ్న। ఆహితా
గ్ని। అనాహితాగ్ని। బద్ధ। తల్లి। గాఢమతి। బద్ధతల్లి। మంచి
వాడు। చెడ్డవాడు। గురుతెరిగిన వారు। అదే అవిద్యా
ప్రకృతి ద్వయంగనుక గురుతెరిగెను। ప్రకృతి ద్వయమే
గనుక। ఆచార్యస్వాములవారిచే తనసిద్ధాంతం। వున్న
దే। వున్నది। ప్రకృతి ద్వయం। యెరుగడు। ప్రకృతి ద్వయం
నే యెరుగనుక దానికే బంధమోక్షాలు నేడు। వున్నదానికి అం
తరంగే యేడు। బాహ్యాంగే యేడు। ప్రకృతి ద్వయం నే యెరుగనుక
క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞ స్వరూపమే। ప్రకృతి ద్వయం। అదే ఉపాధి
ద్వయం। ఉపాధి ద్వయమే దోషమే దోషము। రుచి వేతం
టి। దినికే రూపలు। దినికే వెలుపలు। వున్నదానికి అంతరం
గే యేడు। బాహ్యాంగే యేడు। మొదలుగేడు। కానగేడు। రెండు
దూరంబట్టిరే। ప్రకృతి ద్వయంగేడుగనుక। దానికే బం
ధమోక్ష। ప్రకృతి ద్వయంగే యెడగనుక। సమస్త క్షే
త్రలు। పంచ్రా। పుత్రవత్। క్షేత్రం మూడు గుణాలవల్ల
ను అయినది। సత్వగుణమువల్లనే ను అనే తెలివి ప్ర
బ్బినది। తెలివి వికారణం క్షేత్రం। గాఢ నిద్రపోతే। కార
ణం వున్నదా లేదా। క్షేత్రజ్ఞుడు। వుం డు। మా
యా స్వరూపముగనుక। అవిద్యాస్వరూపంగనుక।
క్షేత్రం మొదలయిన విషయాలను గురుతెరిగెను।

పరాఖ్య చైతన్య స్వరూపిణీ। శ్రీ నే పేరుగల విషయము
లు। శ్రీదే అనుష్టానం। శ్రీదే పరబ్రహ్మ స్వరూపము। అం
తస్సచ్చిదానంద స్వరూపిణీ। పరా ప్రకృతి పేర్ల అబద్ధం।
సా త్రిగుణాత్మిక శక్తి। తత్త్వజ్ఞులైన। వారు పరా ప్రకృతి ప్ర
కృతి ద్వయమని సిద్ధాంతం। ప్రకృతికి బ్రాంతి। ప్రకృ
తికే సంశయం। ప్రకృతికే యోగాభ్యాసం। జ్ఞానమే ప్రకృ
తి పురుషుడు। ప్రకృతి ద్వయమే అవుతారాయి। శ్రీ తత్
త్వజ్ఞ స్వరూప ప్రకృతి ద్వయానికే బంధమోక్షం।
ప్రకృతి ద్వయం వలనే వేదశాస్త్ర పురాణాదులు। ప్రకృ
తి ద్వయమే కారణ కార్యం। చెప్పేది ప్రకృతి ద్వయము।
ప్రకృతి అంటే మాయ। మాయ అంటే మితేషు। శ్రీ
త మాయ। శ్రీ తత్త్వజ్ఞ స్వరూపం। విద్య। అవిద్య అం
టే యే మితేషు। శ్రీ విద్య అవిద్య శ్రీ తత్ ప్రకృతి మాయ।
శ్రీ తత్ ప్రకృతి అవిద్య। అవిద్యే మాయాకేషు। ప్ర
కృతి ద్వయమే అవిద్యా ద్వయం। మాయ। ఈశ్వరుడు।
అవిద్యా జీవుడు। మాయా విద్యారహితాలు। బ్రహ్మం తిర
హితం। క్షరోపాధి క్షేత్రం। అక్షరోపాధి క్షేత్రజ్ఞ
ప్రకృతి। క్షరోపాధి ద్వయము కాగ షరహితమే వా। విచా
రస్పర్శ లం। కల్పనారహితమైతే। పురుషుడుసి ద్ధిపు
రుషుడు। జగత్తు వున్నదని అనడు। వేదసదు।

ఏమీరావే తనడు। ప్రత్యతిద్వయరహితుడు। జ్ఞానాజ్ఞాన
రహితుడు। గనుక ఏమీ కనేడు। ఏమీ కనక పోవడంచేత
వున్నవని నిర్ణయకర్తగాడు। తనకుం తాను యెరుగడు।
కేం దొదాన్ని యెరుగడు। ప్రత్యతిద్వయరహితమైన ఆ
కారణవస్తువు। ప్రత్యతిద్వయాన్ని ఎరుగడు। ప్రత్యతి
ద్వయం కారణాన్ని యెరుగడు। ప్రత్యతిద్వయందోష
రహితమే। విచారణానికి ఫలం। సాధనాసాధ్యపరా
మర్శరహితం ఐక్యం। శ్రీదేసు ఇదుః ఇరహితం। ఆ
ద్యుత్పత్తివినాశనరహితం। ఉద్వృద్ధిక్షయరహితం।
శ్రీదే కేవలాత్మ। అదే క్షేత్రక్షేత్రజ్ఞలక్ష్యం ప్రత్యతిద్వ
యరహితమైన కేవలాత్మ। సుషుప్తియందు ప్రత్య
తిద్వయం లేదు। కేవలాత్మయున్నది। మూర్ఛయందు
ప్రత్యతిద్వయం లేదు। కేవలాత్మయున్నది। సమాధియందు
ప్రత్యతిద్వయం లేదు। కేవలాత్మయున్నది। ఈ అయి
దు అవస్థలయందు యెలాగుయున్నదో పూర్తికేవున్న
ప్పుడు ప్రత్యతిద్వయం లేదు। కేవలాత్మయున్నది। ఈ
ఈ యిదు అవస్థలయందు యెలాగు వున్నదో అలా
గు। గురూపదేశానంతరం। ప్రత్యతిద్వయం లేక
కేవలాత్మయున్నది। సాధనచేత సాధ్యం కాదు। జ్ఞా
నానకు ఎరుకవేదు। జ్ఞానము అంటె వప్పుకుద్వ

గురుతెరిగి చిత్తానుడు। పేరేయున్నదనేదు। శ్రీలాగెచె
ప్పుతున్నారా। యెరుకేవేనిది జ్ఞానం కాదు। అజ్ఞానం కాదు।
జ్ఞాత కాదు। ద్రష్ట కాదు। త్రిపుటి రహితం॥ —
శ్లో॥ విజ్ఞానమయు మనుష్యా జ్ఞాతా జ్ఞాన సంబంధియుం
జ్ఞేయం శబ్దాదయో న్నితి త్రయముత్పత్తితః పరః
జీవ ప్రకృతి జీవోపాధిః ప్రకృతి ద్వయమేవ దుపాధి
ద్వయం। దేహం వేనవేదు। దేహం పోతే అన్నిపోయె॥
శ్రీ శరీరాఖ్య పరా ప్రకృతి రహిత నామ సిద్ధాంతము నడు॥
సత్వాఖ్య అహంకార రహిత। జ్ఞాన రహిత। విద్యా రహిత। నిర్గు
ణ రహిత। అభ్యాస రహిత। బంధ మోక్ష రహిత। సన
పదైతన్య రహిత। నిష్ప్రపంచ త్వన్న రహిత। శబ్ద రహి
త। పురుష రహిత। గురు శిష్య రహిత। లక్ష్యానర్థ రహిత। తత్వ
రహితమైన। నీవు నేను వేనలువంటి। నిజ రూపము।
ఉత్పత్తిస్థితి లయాలను యెరుగను। యెంతో [illegible] చూ
స్తేగా। యేమీ లేయమవుచున్నగాని యేది వస్తే అవు
తున్నదా। యేదివున్నగాని। యిదివున్నవని చెప్తారు
ఉంటేను। చిత్తు మాయా వికల్ప। అయ్యువున్న దిగనుక।
ఇది యేర్పరు కాదా। అదే వారి యెచ్చటవచ్చి।
చెప్పే వారి గురువు యెవరు। ఇనే వారి శిష్యుయు। ఉయ తాతా
చె మాయ వేరవేశు। యేమి లేదును।

సర్వం విచారజ్ఞానతు యావే సమారురూపంలును
స్వర్గానంద రూపాంతున మగు॥——

(శ్లో) మధ్వజనయాజన। అధ్వయున అధ్యాపత
దాన ప్రతిగ్రహ షట్కర్మనిరతులయిన వేదసారస్వ
రూపులయిన। చైతన్యస్వరూపమయిన। మహాకార
ణదేహారణ దేహార హితుమైన। వేదసారాతీతమై
న విరాకు। వేదసారాతీతం॥ తెలియవియుస్యంది॥
అదినిజం। మాయా అవిద్యా అనే పేరుగల అటువం
టి। చైతన్యాన్ని గూర్చి గురుతెరిగే చైతన్యం। తెలాగు
సమాధానం। అయితే ఆలాగు। ఆశ్చర్యచనములు।
నమస్కారములు లు సంజ్ఞములు। అన్నమాయ। సమస్త
భావారూపిణి అయిన అన్నిట్టువున్న। విచారించనవా
రికి। విచారించని వారికి। వేదు। వారు విచారించే
మహాకారణదేహమునే పేరుగలటువంటి చైతన్య
శరీరములగనుత। పున్న దనితెలుసుగను। వేదనితెలు
రుగరు। వారికి గురుతెరుగుట వేదాషం। అటు
వంటి దోషరహితునే సిద్ధులు। జ్ఞానమే। అజ్ఞాన
ము। నేను తెలుసుకున్నాను। తెలుసుగను। అనిచైతన్యము
క్షే తెలుసుగను। తచ్చైతన్యము తంటే। మాయా అవి
ద్యా। వేరవేరు। ఇది అత్యంతరహస్యము॥——

శాస్త్రములూ మాయా ఉపాధ్యా చైతన్యము అంటే. వేదవే
దనివేదం చెప్పినది. గనుక వేదమునగా గ్రంథాలు వ్రా
స్నవి. జడం మాయా ఉపాధ్యయని వున్నది. శాస్త్రములూ
ప్రకృతులు రెండు. వున్నవి. చైతన్యం పరాప్రకృతి. జడం
అపరాప్రకృతి. అని వున్నది గనుక. ఇది ఎంతగాను.
జ్ఞానం మహాకారణం. దేహంశరీరత్రయం. అ
జ్ఞానం అనే మతియాతని. గురుతెలిసె చైతన్యమే. స
త్స్వమనివేద శాస్త్రములు లకు. అభిమానం. మనుష్యు
లకు అలాగ. జ్ఞానస్వరూపులు గనుక. ఒక్కటే కొల్లు
నకు మూలం. జ్ఞానము అంటే కర్మము వేశవేను. గురు
తెలిసి చెప్తుం ఎగమ కా. వేదశాస్త్రం విమోదం చూచి. వే
దువవశ్య. గురుతెలిసె దాని ప్రభావం. గురుతెరగ
డం గురుదర్శనం. సర్వానందమూలం గనుక.
నిర్గుణం గనుక. అద్వైతం గనుక. ఏకటావేని ఏకటితనం.
మాకు పరదేవతా ప్రసన్నరావైతే విపింది గనుక.
తెలివి వచెనె వున్నది. ఎరుక నుంచెనిచె విరామం. విద్య
తంటే అవిద్యవేరు కాదు. చూతావున్న. [illegible] ఉత్ప
త్తిలయాలు లేవు. ఎటు చేతవుట్టు తవంటే. చైతన్యం సత్యా
అని అం. పోదు. అదితె కుంటే లేదు. సత్యా లేదు వుట్టు
దుంది. లేదు విల అదు వవ్రుతుంది. లేదు వృద్ధికి విందుదు.

భగవానుయి. చిత్రాన్ని ఖండమాత్రం దూర్వేకుంటే భగ
వానులుయో క్తుడు. పటు నవటు యుక్తుడు. మాయకుంటే వేరేకా
దు. అది చి విచారిస్తే మాకు చాయి. మల్లా మల్లా విచారిం
చటి. అవ్యాగారికి వినటించు. అటువంటి యోమాయే ఉటప్రవేజా
(గ)త వుంటవనెను॥——

- - - -॥గద్య॥ - - - -

(శ్రీ) మద్గురు శివరామ దీక్షిత ప్రభావ వేదాంత విచా
రణే పూర్వభాగే క్షేత్ర క్షేత్రజ్ఞ ప్రకృతి ద్వ
యనిరసన ప్రకరణం సమాప్తః

॥చతుర్థాధ్యాయః॥

॥(శ్రీ) (శ్రీ) (శ్రీ) (శ్రీ) (శ్రీ)---

(శ్రీ)———

॥అథ రాత్ర్యక్షనిరసన ప్రకరణం॥

॥(శ్రీ) అయిదవది।

శ్లో॥ చిదేవ దేవస్థిదమేవ లోకాః చిదేవ భూతాని చిదింద్రియాణి
కర్తా చిదంతః కరణం చిదేవ, చిదేవరూపం పరమార్థరూపం

శ్లో॥ చిదేకా చిత్స్త్రీ చిన్మాత్ర మిదం చిన్మయమేవచ
చిత్తం చిదహమేతేచ. లోకాశ్చిదితి నిశ్చయాః
చిదేవ పంచభూతాని. చిదేవ భువనత్రయం
విజ్ఞాన మధునాసామ్యగవామస్తి చిదేవహి

చైతన్యం శాశ్వతం శాంతం వ్యోమాతీతం నిరంజనం
నాదబిందుకలాతీతం తస్మై శ్రీగురవే నమః
శుద్ధాకారాం। బుద్ధాకారాం। వాం సావారా। త్రికాం త్రిమూర్తి।
జీవేశ్వరైక్య జ్ఞానం। జ్ఞానమే బ్రహ్మస్వరూపం। జ్ఞా
నం పరమాత్మ। గురుతెలిపెదినేము। నేను గురుతెలిగి
నటువంటి పూర్ణ స్వరూపుడని। అంటే। పరమాత్మ జ్ఞానం। గురు
తెలిపెదినటువంటి పున్నరూ। అది అంటే। పరమాత్మ జ్ఞానం వ
న్నదని అనుగీతే। పరమాత్మ జ్ఞానం। నేనుయెరిగే ప్రవృత్తి। అం
టే సాక్షాత్కారం। జ్ఞానము కంటె ధారణ దినేదు। గురుతెలి
పెది జ్ఞానమని। వది ఉపనిషత్తులందుండు। చెప్పుచుం
ది। సాక్షి అంటే గురుతెలిగెవాడు। సాక్షి అంటె గురుతెలి
పె చైతన్య స్వరూపిణి। సాక్షి రహితాయంటె మా
రహితం। అవిద్యారహితం। ప్రకృతి ద్వయరహితం। క్షే
త్రా క్షేత్రా పాధి ద్వయు దూర రహితం। ప్రకృతి ద్వయానికి
జీగత్తు తాగ్తుంది। ప్రకృతి ద్వయ రహితునికి యేలా
గు తాగ్తుంది। పున్నదానికి పున్నది తాగ్తుంది। లేని దానికి
లేనిదే నేవేదు। పుట్టని చావనిదికే వలాత్మ। పుట్టేది।
చచ్చేది ప్రకృతి ద్వయం। నేటంతే పుట్టని చావనిది
పున్నది। లేందు పున్నవని చెప్పితే। లేందు పున్నవని చెప్ప
రాదు। లేనిది యెప్పుడూ లేదు। పున్నది యెప్పుడూ నేవుడు

శ్రీ దివిచారానంతరం ఫలం। ప్రకృతి ద్వయ రహితే అను
భవం। అనుష్ఠానం వేదు। విచారణమే కారణం। ప్రకృ
తి ద్వయమే అనుష్ఠానము చేసెది। విచారించేది అప్ర
కృతి ద్వయం వేదని నిశ్చయము పశ్చంతం। విచారించవ
లెను। సార్వతాలం ప్రకృతి ద్వయ రహితమేను కూప
తానం. వతానం। ఉపాధి ద్వయ రహితమే మడి। ఉపాధి
ద్వయ దోషమే మైలు। ఉపాధి ద్వయ దోషమే సుజ్ఞా
నం। ఉపాధి ద్వయ రహితమే మహాపూజ। ఉపాధి రహి
తమే యాత్ర ఫలం। ఉపాధి జన్మరాహిత్యం। ఉపాధి ద్వ
యమే తీర్థం। ఉపాధి ద్వయమే సుజ్ఞానం। ఉపాధి ద్వయ
మే సిద్ధి। ఉపాధి ద్వయమే గురుపూజ। ఉపాధి ద్వయ
మే లోకాతీతం। ఉపాధి ద్వయమే ఇంద్రియజయం। ఉ
పాధి ద్వయమే నియమము। ఉపాధి ద్వయమే స్వ
స్త్రీ వర్జితం। ఉపాధి ద్వయమే పురుషరహితం। ఉపా
ధి ద్వయమే అఖండితైశ్వర్యము। ఉపాధి ద్వయమే అ
కర్తృత్వం। ఉపాధి ద్వయమే అజ్ఞాతృత్వం। ఉపాధి
ద్వయమే క్రియాశూన్యం। ఉపాధి ద్వయమే నిర్గుణం।
ఉపాధి ద్వయమే గుణాతీతం। ఉపాధి ద్వయమే ఉ
త్తమం। ఉపాధి ద్వయమే జరరహితం॥ —

॥ సంపూర్ణము॥

॥గద్య॥

ఇతి శ్రీమద్గురుశివరామదీక్షిత ప్రభావే వేదాంత

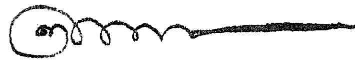
విచారణే పూర్వభాగే ధర్మార్థనిరసన ప

రణము పంచమోధ్యాయః॥

ఈ శబ్దములు శ్రీపాదద్వయము శాక్షర పాఠమయని

ప్రయోగం తావవేసని తోస్తుంది॥—

అర్థం గానిచ్చు తత్వం లాగు॥—

॥కారణతను నిరసన ప్రకరణం॥

గురుతేరిశె సచ్చిదానందం। అది తన్నులందుండు వున్నది।

బాచేది సచ్చిదానందం గనుక। నేను యెరుగుదు। అని అను

భవము వున్నది గనుక। నేను సచ్చిదానందం। ఈ సచ్చిదానం

దమే। పరదేవత అమ్మవారు। సర్వాన్ని గురుతేరిశెది। అ

మ్మవారు గనుక। సప్తశతిలో మహామంత్ర స్వరూపిణి। సర్వ

సాక్షిణి। అని వున్నది గనుక।—

శ్లో॥ సర్వార్థదా త్రిసావిత్రి। సచ్చిదానందరూపిణి।

అని వున్నది గనుక। గురుతేరిశె సచ్చిదానంద స్వరూపు

లె అందరు। ఈ యెరుకే అన్నిటిలోను। ప్రత్యేకంబె యెరు

కె దొంగ అందరు తెలుయక తరూపవే। గనుక। ఈగురుతేరి

శె సచ్చిదానందం। వుండెనా అందరూని బద్ధే। ఈగురు

తేలిక సన్న్యాసానంతరం వేతపోయనా ప్రేం దరూపేరు। తన
కు తాను స్వతస్సిద్ధము। అయి ఉన్న అచలశీలు। మనే పరి
పూర్ణము నకు। ఎరుక వేదము అరుపుత్రేము। గనుక సంపూ
ర్ణ మే। దేహాకారము గా వున్నది। గనుక విచారించేది।
గుణాలు లేవు। అంతకంటె యెక్కువ లేదు। ఈ శరీరము
పుట్టక ముందే తన కు తాను స్వతస్సిద్ధ మై ఉంటున్నాడు గ
నుక। అచలము గనుక మొన్నటికి చెరించదు। దేహా
కారం గా లయమున్నది గనుక। ఎరుక లేదు। వున్నది వున్న
ట్టే వున్నది। సార్వకాలం బుక్కటిగే। వున్నది వున్నట్టు తెలిపే
గురువు। తెలతెలిసి గురువు। గురువు యెరుక స్వరూప మై
ఉన్నాడు। అరుంధతి తల్లి సాంప్రదాయం వంటివాడు।
వసిష్ఠాదులవలెనె। ఋషీశ్వరులు కర్మయోగులు। కాం
డలు కాలు లవంటి విరక్తులు। జ్ఞానులు లున్నా। మునీశ్వ
రులవలెనే। జ్ఞానకర్మ రహితమై న శుద్ధమార్గం। వా
రు కారు। వసిష్ఠాదులవలె బ్రహ్మజ్ఞులను మూలలు కి। వారి
సాంప్రదాయం వారికే యెరుక। శాస్త్రం వేదనడిచే మార్గా
ద్ధులు। నులకచందయ్య। చెన్నయ్యగారి శిష్యులు।
శ్రీ పొయ్యగారు వారి శిష్యులు। వారి బసవన్నగారికు
లంగనుక। రామానుజాచార్యులగారికి। బసవన్నగారి
కులమే। మారుసూరిసంబు గారి శిష్యుడు। లిరుప ...

చార్యుల గారి శిష్యులట। వారల వారైన మా పెద్దలట।
మతంగ మహాముని శ్రీరంగనాథులయు వారే। వసిష్ఠాదుల
తో సమానమయి। శ్రీవుల శక్తి తండ్రిగను। కాంచరుఋ
షులు శ్రీ సంప్రదాయము వారు। వారి శాక్తేయ మతము
వారు శక్తినుపాసనచేసేవారు। కాంచరు చార్వాకు
లు సూర్యదేవుడని నమ్మినవారు। ఈ పద్ధతుల వారు।
కులంచే ద్రుపతితులు। వారి వర్ణసంకరులు। బ్రాహ్మ
ణుడు సత్యమైతే। క్షత్రియులయొక్క అన్నము। యాగా
లు తిసే॥ ఆర్యవిశిష్టాద్వైతవాదివారి॥ శ్రీ నివుండే
శ్రీరస్వాహా॥ త్రైవర్ణికాని వైశ్యదేవ సర్వసగస్వర్గవస్తు॥
శ్రీ నివుండే నే వుండేగదా। శాస్త్రంచెతనే తులంచెడే। శా
స్త్రంచెతనే గురుతెలిసి జ్ఞానమే చైతన్యం॥ పత్యం॥
శ్రీ ఖిల వ్యవహారములు ఆత్మగాదని తెలిసిరి। అంతరం
గంబు చెల్లనౌనది। సమాధి దృశ్యములులేని మానవితే
విభిగలిగి। ధ్యాని ఎన్మైనను వ్యవహారత ఏనైనసే మి। త
న్నుల పున్నది। ఎరుక। అద్వైతము। వ్యాపించి దాని తే।
సమస్తమైన నిర్గుణాలతోచే వ్యబద్ధది। దానికే జ్ఞానమ
న్న। చైతన్యమన్న। జ్ఞప్తియన్న। క్షేత్రమన్న। కూటస్థుడన్న।
క్షేత్రజ్ఞుడన్న। క్షేత్రజ్ఞుడన్న। అవిష్ణుయన్న। ఈశ్వరు
డన్న। మాయయన్న। జీవుడనియన్న। ఆత్మయన్న।

ప్రకృతియనియున్నా, పరబ్రహ్మమన్నా, సచ్చిదానందమన్నా,
మహాలింగమన్నా, ఓంకారమన్నా, ఆదినారాయణుడన్నా,
జ్ఞానమయమన్నా, ఇట్టువంటి మాయకే పరిణామాలు,
జ్ఞానియుండుకున్నపెద్దలు, యోగులు, భోగులు, జ్ఞానులు,
కర్మలు, పతానులు, బుషులు, తారలు, దొంగలు, రాజులు,
భృత్యులు, దిగంబరులు, సన్యాసులు, సన్యాసాదిమహాబు
షులు, దశావతారాలు, బ్రహ్మవిష్ణుమహేశ్వరులు, ముప్పై
మూడుకోట్లదేవతలు, బ్రాహ్మణులు, మాదిగెలు, అష్టా
దశవర్ణములు, సంధ్యావందనాలు, నిత్యనైమిత్తికాలు,
కర్మలు, ప్రకృతి విద్యాదిజాడలు, కించిజ్ఞత్వ సర్వజ్ఞ
త్వ, జననమరణాలు, సుఖదుఃఖాలు, ద్వైతాద్వైత
షైదాలు, కర్తకర్మలు, జ్ఞానాజ్ఞానాలు, నానామతము
లు, నిర్ణయాలు, శక్తిమహేశ్వరాదులు, నిమిత్తమైనరాజ
సత్వాలు, గురువులు, శిష్యులు, మహాత్ములు, చిత్రవిచిత్ర
మైన సర్వరూపాలు, బంధమోక్షాలు, సంకల్పసంశయాలు,
గుణత్రితి జ్ఞానబీజముందు చెప్పబడ్డవి, యింతవఱకూప
లచేతటివుంటే బతటివే కపోదు, ఇట్లుగనుక, జనా
లయొక్క గురుభక్తి నిష్టఫలప్రాప్తి చేతను, ఈబీజం నిర
సనం చేసి, సద్గురువుతావునకుపోయి, అన్నింటికి మూ
లమయినది యేదో దానికి కేవేకుండా చూచేస్తానము

చూచునంతలోనే। ఈ చంచలమనేది। నాశనమైయెక్క
డ చూచునా అచలమైయుంటె। యిది యేమని అనుగు
ణామంటె అడిగెటందుకు తానువేదు। చెప్పెటందు
కు గురువు లేదు। అచలం మాత్రమే వున్నది। దానికి రా
కడవేదు। పోకడవేదు। మొదలువేదు। తానువేదు। పు
ట్టుకవేదు। చావు వేదు। జ్ఞానము వేదు। తత్వము వేదు। పు
ణ్యము వేదు। పాపము వేదు। సుఖము వేదు। దుఃఖము వేదు।
బంధం వేదు। మోక్షం వేదు। కించిజ్ఞత్వము వేదు। సర్వ
జ్ఞత్వం వేదు। దృశ్యానికి నిశ్చయం వేదు। జ్ఞానము వేదు॥
సంక। ఈ జన్మబంధనాలు। ఈ గురుతెలిసే దానికి। సకలని
ర్బంధనాలకు। మూలమైన గురుతెలిసే శరీరరూపమైన
శరీరం వేకుండా। చూచునా। పుట్టని చావని అచలమే
స్వతస్సిద్ధమైయున్నది। శృతి। నజాయతే న విద్యతే।
అబాధ్యయాలు। మతాధ్యయాలు। నిజగురుకటాక్షము
సంపూర్ణమైన। బాటికి। సార్వకాలం యెకాకారస్థితియి
దిఇకేతే॥ సంపూర్ణము॥———
ఇతి శ్రీ మద్గురు శివరామ విరచిత ప్రభావే వేదాంతవిచారణ
తారకా తమునిరసన ప్రకరణం। షష్ఠమోధ్యాయః॥
॥ సంపూర్ణము॥

ఏడవది॥

భావార్థదీపికా ప్రకరణం॥ ప్రారంభః

యద్దృశ్యతే। తదేవ చెప్పుచున్నారు। తత్ర తత్సర్వశూన్యం।
ప్రతి సమస్తం శూన్యం। మనుష్యేషు। మనుష్యులయందు।
యద్దృశ్యతే। తదేవ చూస్తున్నారు। తత్ర నరశృం
గవద్గాషు। ప్రతి నరునకు। శృంగం వలెనె। గాడిదలకు।
వృలయందు। యద్దృశ్యతే। దేన్నిదేన్ని చెప్తాడో। తత్ర
వంధ్యాపుత్రవత్। ప్రతి గొడ్డురాలి పుత్రుని వలెనె। సర్వే
షు। సమస్తమైన వారియందు। యద్దృశ్యతే। దేన్నిదేన్ని
వీంచుచున్నారో। తత్। ప్రతి। ఆకాశపుష్పవత్। ఆకాశపు
ష్పము వలెనె। సర్వం। సమస్తమున్నూ। యద్భాతి। దేన్నిదేన్ని
విజానాతి। గుర్తెరుగుచున్నారో। గుర్తెరుగుచున్నా
రో। ప తత్। ప్రపతి। ప్రసంతం। అపరిమితం। న వర్తతి। వ
ఉండదు। న పశ్యతి। చూడడు। నశ్యతో ఖ। వినడు। న త
రతి। చెప్పునదిగాదు। న విజానాతి। గుర్తెరుగుచున్నది
కాదు। నాస్తి। పుంసుటవేడు। న జాయతే పుట్టువాడు।
న మ్రియతే। మృతి పొందనివాడు। పునర్జాయతే
మళ్లో పుట్టడు। న గచ్ఛతి। పోడు। న జ్ఞానం। జ్ఞానంకాదు।
న జీవః। జీవుడుగాదు। న అజ్ఞానం। అజ్ఞానంకాదు।

న ష్ట్రా। కాదు। న పరాయు। న సాధనం। న ఈశ్వరః। న
శిష్యః। నానుజ్ఞవర్తి। న యుక్తిః। న శ్రవణం। మనన దంవేదు।
న మననః। అభ్యాసం చేయడు। న ధ్యానం। న పుణ్యం। న పాపం।
న ధర్మం। న దేవః। న వైరాగ్యం। న భక్తిః। న నియమః। న యా
త్రాదిః। యజ్ఞ విహారము నుండడు। న దానం। న త్యాగం।
పట్టుదం కాదు। యుద్ధం కాదు। న జపం। న పారాయణం।
న పూజా। న హోమః। న కాలమానః। న యాగాదిః।
న లోకః। న వ్యక్తిః। న నిషేధః। న విధిః। న బ్రహ్మమానం।
న ప్రపంచం। న జగం। న విశ్వం। న దృశ్యం। ద్రష్ట పదం
కాదు। న క్షేత్రజ్ఞః। క్షేత్రజ్ఞః సురుతేజగదం కాదు।
న నాస్తిః। న పురుషః। పురుషుడు కాదు। న స్థానం। న
మానం। న ప్రకాశం। న అంతః। న సాక్షి। న ద్రష్ట। చూ
చేవాడు కాదు। న లక్ష్య। న లక్షః। చూచే లక్ష్యం కాదు। న వే
లక్షణః। లక్షణం కాదు। నా తత్తత్వః। వాటు కాదు।
న మూలకారణం। అద్భుత కారణం కాదు। న తుర్యావస్థ
న తుర్యాతీతః। న వాచకం। న వాచ్యం। వచింపబడేవా
డు కాదు। న మనోవాక్యం। అధిక వాక్యం కాదు। న ఉ
పదేశః। న తత్త్వం। న శ్రుతి విధేయము కాదు। న స్మృతిః
ప్రమాణము కాదు। న నామరూపః। న శాస్త్రః। న పవిత్రం
న ఉచ్ఛిష్టం। న తీర్థః। న ప్రసాదం। న వదనం।

న భాషా। న మంత్రః। న రాజయోగః। న దేవకార్యం। న పి
తృకార్యం। న వత్సరం। సంవత్సరం కాదు। న మాసః। న తిథిః
న వారం। వారం కాదు। న నక్షత్రం। న సాంఖ్యం। న సామరస్య
సామరస్యం కాదు। న శ్రీః। న ముక్తిః। తీపి కాదు। న మానం। న
పురుషః। న లజ్జా। న రతిః। న బంధుః। న రజస్తిర
జోగుణం కాదు। న రాగః। న స్మృతిః। మఱిచిపోవడం కా
దు। న భగవాన్। న రుచిః। న యుగః। న సిద్ధిః। న సాధ్యం।
సాంతరం। ఎండబాయి గాదు। న బహిః బహిః ప్రదే
శం కాదు। న సర్వం। న సర్వశూన్యం। సర్వశూన్యమంతు
తేనం। ఎవడినికూర్చి। తెవదేదు। ఎవడు బలితే నిత్తే।
న పశ్యతి। ఎవరిచేత చూడబడ్డది తే నతంశ్యనీతి।
ఎవనికి తెలియ ఎవడ్నికూర్చి। ఖించుచున్నాడు। ఈ ప్రకారంగా
ను। శ్రేయాక్షిప్రేరుగలిగిన బువంటి। భావార్థసూత్రాలు।
భావార్థసూత్రాలు సంపూర్ణము। ——
సమస్తమైన వారికి। యుధా। ఏప్పుడు। ఆహాం వృత్తిః
నేన నేవ్వాస పారం। జాయతే। పుట్టబడుచున్నదా। తధా
ఆప్పుడు। ఖండాలః। ఖండాలు। ఆహాం। నేను। ఖండాలు।
జ్ఞాతి। ఖండాలు క్షితిని ఆను జవం విజ్ఞాను విని తద్వ
త్। దానివవెనే। సర్వేషాం। సమస్తమైన వారికిన్ని। ఉద్భవ
చస్వభావాత్। శూన్యత్వస్వభావములు। నిచస్వభా

వహాం। నీచ స్వభావములు। అతు మంచే। జీవాగహాం। నేను
జీవుణ్ని అని। కర్తా టస్యోహాం। అహ్వాహాం। స్త్రైహాం।
హాం సాగహాం। నేనని। బద్ధోహాం (రామోహా ॥ ఈస్త
స్వభావాలన్నీ। ఈ స్వభావాలు। అవి। అహం భత్రని
నేను భత్రన్ని। అహం ధ్యాతా। నేను ధ్యానం చేసే వాణ్ని అని।
అహం యోగీ। అహం జ్ఞానీ। అహం త్యాగీ:। సర్వాహం
వృత్తి సమస్తమైన టువంటివారు। నేననే వత్తి గావత్తి
అహం వృత్తి స్వభావాలు సర్వదా। సతతము న్ని। అహం
వృత్తి జ్ఞానమేవ। నేననే వ్యాపారము। జ్ఞానమే। యవితే
చిద్వదంతి। కాం రు చెప్ప కాం తదసత్। అని
వుంచబడినాదు। అహం వృత్తి ర్వ్యాపారము। నేననే వ్యా
పారాలతు। అంతమేకదు। నాచి:। అద్విన్నితేదు। నచ
సంప్రతిష్ఠామి। పుండడంలేదు। భగవద్వచనాత్। భగ
వద్వచనము వల్లను। తస్మాత్। అవతారణం వల్లనుండి।
అహం వృత్తి వ్యాపారా.. నేననే టుటు వంటి వ్యాపారాలు
లతు। నని అయమని। నియమము వేదు। చిత్ర విచిత్ర సామా
ర్థ్యాత్। విచిత్ర సామర్థ్యం వల్లనుండి। అస్తి తవత్వ
అయితి। నేననే టుటు వంటి ప్రత్యయం। నిర్వికారయతి। వి
కారరహితమని। కేచిద్వదంతి। కొందరు చెప్పుచు
న్నారు। తదసత్। అని వుంచబడినాదు। అహం జానామి।

నేను గురుతెరుగుచున్నాను। అహం తరిష్యే। నేను చె
స్తున్నాను। వయం రాజానః। మేము క్షత్రియులము। అ
హం దాసః। నేను దాసుణ్ణి। నేను హీనవాణ్ణి। అహం
పుణ్యాత్ముణ్ణి। అహం వృత్తిసర్వావతారః। నేననే వృత్తి
సర్వావతారాయు। అహం కర్తా। అహం భోక్తా। ప్రత్య
క్షానుభవః। ప్రత్యక్షము అనుభవించుట। అహం ప్రా
ప్తి తస్మాత్। ఆది కారణము వల్లనుంచి ప్రాప్తి కానా। ప్రా
ప్తి చేతను। సర్వ క్రియతే। సమస్తము చేయబడుచు
న్నది। జ్ఞాత్వాతే అపి। అనంతరమే। అతర్వాత నమ్మవే।
ప్రవృత్తి వ్యాపారాత్ దర్శనాత్। ప్రవృత్తి దర్శనం వల్ల
నుండిన్నా। తస్మాత్ ఆది కారణము వల్లనుండి। అహం
వృత్తి। అనంత నామధారి। నేను అనేక వృత్తి।। అపరిమిత
జ్ఞాన నామాలు। అహం। నేను। కదాచిత్। ఒకానొకప్పు
డున్నా। న జాయతే। పుట్టబడుచున్నది కాదు। తస్మై
హా। వారలయ్యనే। జన్మమరణభ్రాంతిరహితః। జన్మ
మరణభ్రాంతి లేదు। నేతరహా। ఇతరుల వలెను। భూ
త। భూత్వాంతు। ప్రతిబింబములై। ప్రతిచ్ఛాయము
లై। అను భూ। న జాయతే। అనుట్లా పుట్టుచున్నది కాదా।
తథా। అప్రకారంగాను। ఘటజలస్థ చంద్రవత్।
నీళ్ళ కుండలో వున్న చంద్రుడి వలెనే ఛాయ లేక

రుషవత్। జగత్స్వవిశాణవత్। గాఢాగారి కాదుకు
వలెను। స విశ్వం। విశ్వం రేఖ। వంధ్యాపుత్రవత్। సర్వ
కాభావే ప్రత్యయుక్తే నిసమయు [illegible] మం తు। వయుకు ప
తి బంబం శూన్యం। ప్రయిన ట్లు అనగా। రేఖ। న ప్రపం
చం। ప్రపంచం రేఖ। గగనారవిందవత్। ఆకాశపు
పువ్వు వలెనే। న విశ్వం। విశ్వం రేఖ। తతః ఆకారణం
వల్లనుండి। వికారరహితః। వి [illegible] రం రేఖ।
ప్రపంచవృత్తిరహితత్వాత్। నెననెవ్వాకారం వల్లనుండి।
ఇరుపు పువ్వవత్। ఆకాశపుష్పము వలె [illegible] వృత్తి
వహా [illegible]। అసత్తు వృత్తిమాత్రం చేత [illegible]
వృత్తిః। సత్తున్నా వృత్తిము। [illegible] కారణా [illegible]
కారాభావాత్ ప్రత్యయుకే [illegible] వృత్తి చేత [illegible] బింబ
ము కాభావాత్। [illegible]
జడాభావ మాత్రము। జడాభావ మాత్రం [illegible]
భావః। ఇంతే భావము [illegible] ము। ష్టు
మంచు పున్న జలమాత్రం చేతనే। జలస్వభావవత్।
పుడత మం [illegible] నిపాలె। [illegible] భావ మాత్రము।
[illegible]
ప్రపంచ దళ్లునే। తస్మాత్। ఆకారణం నుండి। ప్రపంచవృ
త్తిరహితేన। నెననెవ్వాకారం నేనం దుచేతనే।

ప్రయత్నః ప్రయత్నంవేయు। ప్రభాషాత్। ముఖ్యావంబున
టపక్షణా... తతః। ప్రవేశ। సుప్తోత్థితైన అభ్యాసంచేత
ను। అతిసులభం। మిక్కిలిసులభం। సుసుఖంకర్తుమవ్య
యం। సుఖంబుతో। కర్తుం। చేయుటకు। అవ్యయమైన
నాశనరహితమని। భగవద్వచనాత్। భగవంతుని
వచనం। తస్మాత్। ప్రకారణంబల్లనుండి। అహంవ్యా
ప్తిః। నేననేవ్యాప్తి। నశ్వరాయుతే। పట్టుమన్నక గాదు।
ఆయుర్దా... ప్రకారంగాను। సదాభ్యాసాత్। సంతతంఅ
భ్యాసంబు। సపవ। ఆదే। యదే। ఉత్పత్తిస్థితి లయకార్యా
తః। ఉత్పత్తిస్థితిలయములు చేసే। సర్వదా పరతత్వము
న్నా... ప్రకారంవృత్తిశాశతత్వాత్। నేననేవ్యాప్తాకారంగా
ఉల్లనుండి। తస్మాత్। ఆకారణంబల్లనుండి। ... త్వంతాం।
... పరతత్వ మిక్కిలి ప్రయత్నము యత్నం। గురు
సాంప్రదాయానుసారం తులను। అహంవ్యాప్తిః। నేననేవ్యాప్తి
రం। ఏకాగ్రతపి। ఒక్కటైకట్టుబడునట్లు ... స్వరూపాయితే
... సదాభ్యాసాత్। అభ్యాసంబు
చేత దృఢంబల్లనుండి। అభ్యాసరం। తతః। ఆతపంబువంటి
... గురువాక్యగురువాక్యమంను। ... ధా
మే ప్రకారంగానే। గురువాక్యః। ౩౦। గురువాక్య
మే మా। ప్రకారత్వన। ప్రకారంబుపుటచేతను। ప్రస

(తృప్తి) తృప్తయు వితృష్ణత్వ న। వేనే (ప్ర)త్న యుంచే సుఖించేతను। ని
త్యాన పరాత్మవత్। సంతతము న్యా। పరాత్మ జ్ఞానవం
తుడైనా। న దేహం (ద్వి)యు విలక్షణ జ్ఞానవత్। దేహా
(ద్వి)యు విలక్షణా జ్ఞానం। వంటి దికాదు। న పంచకో
శాతీతవత్। పంచకోశములు దాటిన టువంటిదిగా
దు। న (అ)వస్థాత్రయసాక్షివత్। (అ)వస్థాత్రయసాక్షివం
టి దిగాదు। న (అ)ద్వైతవత్। (అ)ద్వైతం వంటి దిగాదు
న యోగవత్। యోగము వంటి దిగాదు। న (అ)ధిష్ఠానవత్।
(అ)ధిష్ఠానం వంటి దిగాదు। యు విసంధా[illegible]తే జగత్।
భగవద్వచనాత్। యువరుకెన్ని కార్యతే। ధరిస్త్రవ స్వరూ
(అ)ద్వైతమున్న। జగత్త్రయందు। భగవద్వచనం వల్లనుం
డి। (అ)ధిష్ఠానం నాము। (అ)ధిష్ఠానమంటే యేమి। మాయ।
మాయ యనే పేరుగలది। చి(త్ప్ర)కృతిత్వాత్। జీవం (ప్ర)
కృతి వల్లనుండి। (అ)విద్యా। (అ)విద్యనున్నవాడు। న త
త్త్వవత్। తత్త్వం వంటిదికాదు। మోక్షసాధనాత్। స్వ
భావవత్। మోక్షసాధనం (ఉ)పేక్షరుత్తిగినటువంటి
తన యొక్క కృతి ఏదిగాదు। న నిత్యానందబోధరూపవత్।
నిత్యానంద బోధ వంటిదిగాదు। నా ఛిన్నవత్। ఛిన్నం
వంటిదిగాదు। న క్షే(త్ర)వత్। క్షే(త్ర)ం వంటిదిగాదు।
న జ్ఞప్తివత్। తెలుసుకొను టువంటిదిగాదు। న బుద్ధివత్

చేజము వంటిది గాదు। న ఈశ్వరవత్। ఈశ్వరుని వంటి
ది గాదు। న కూటస్థవత్। కూటస్థం వంటిది గాదు। న బ్ర
హ్మవత్। బ్రహ్మ వంటిది గాదు। న ప్రత్యైతన్యం। చైతన్యం
చైతన్యము వంటిది గాదు। న తత్పదలక్ష్యార్థవత్। త
త్ అనేటువంటి పదలక్ష్యం। లక్ష్యార్థం వంటిది గాదు।
న భగవత్స్వరూపవత్। భగవత్స్వరూపం వంటి
ది గాదు। నాస్తి వృత్తావ। స్థది గాదు। నాస్తి త్రిపుటీవత్
నేననే ప్రత్యయం వంటిది గాదు। న వేదశాస్త్రగీతావే
దశాస్త్రములచేత తెలియదు। అహం వృత్తిభావవత్। నేనే
వృత్తిచేత కలిగేటువంటి చేతను। బాహ్యస్ఫురణాభావవతి
తి నివి దెలుత్వస్ఫురణాభావం అవ్యక్తమందగా। యథ
స్థితదేవా। యథా నిద్రయందుగా। అదేను। ప్రత్యక్షభావ
ప్రత్యక్షభావం వంటిది గాదు। అహం వృత్తికి। నేనేవృత్తి
కి। అనన్యత్వాత్। అనన్యంగా తటస్థువల్లనుండి। త
త్స్ఫూర్తి। ... నుండి। గురుశాస్త్రానంతరం। గు
రువాక్యం తరువాత। న శ్రవణాపేక్షః। శ్రవణాపేక్ష
లేదు। న ధ్యానాపేక్షః। ధ్యానాపేక్ష లేదు। సదా। సంతత
ము న్నా। అహంకార రహితత్వాత్। నేననే రహితము
వుటవల్లనుండి। తద్రూపమైయుంటే। అహం వృత్తిర
హితం। యథా। నేననే వృత్తిచేత కలిగేటువంటి ప్రకారం।

తద్గురువాక్యేన। శ్రీగురువాక్యంచ తను ? శ్రుతిసులభాః
విముక్తి సులభం। నిజగురువాక్యం వినవాక్యాదు। నసం
భవతి। సంభవించదు। దుస్తరాత్। కష్టపడినయువా
టి। వాక్యము వల్లనుండి। వేదసారం పరంజ్యోతి
తదక్షర్ష్వత్। వేదసారము వస్పష్టమైన తేజస్సు
శ్రీనిధానికిదాటదం వల్లనుండి। తద్విదాదాన్నిచె
ప్పుచూ। బద్ధముక్తివత్ జ్ఞానం। ముముక్షుబద్ధపిడికిటిలి
వంటి జ్ఞానం। ప్రకటముక్తివత్ విడువబడినపిడి
కిలివంటి జ్ఞానం। తత్త్వార్థ్యదా భావశరీరంటికి భేద
ములేదు। అనంతకత్వాత్। అనంతం అగుటవల్ల
నుండి। యధాబద్ధముక్తిః ముప్రతారము బిగబట్టి
నపిడికిలివలెనే తథా ప్రకటముక్తిః। అప్రతారంగా
నే విడువబడ్డపిడికిలిన్నీ। సదాసంతతముమన్నా। ప్ర
రతురహితమే। కాలేంద్రియా ఏకశాశ్వతమే। స్వభావః
స్వభావమే। ప్రజ్ఞానాభావమాత్రమూ। జ్ఞానంవే
కపాపుటచేత నా జ్ఞానం వేరు।
మంచిది మంచిది శ్రీపాదవేది। పశ్యద్దర్శనాత్। తెసుగా
దర్శనం వలనుండి। శ్రీపత్యంత పరమమితి। విక్రీ
తస్పష్టమనితె వినిపించిస్థం। నిశ్చయం॥ ——
భావార్థదీపికా ప్రతరణం॥ సమాప్తం॥

దక్షి శాక్షి వా చైతన్య। తం జీ తంటయుం దుచైతన్యం।
పు రు ష వా ఖ్య చక్షుషో పురుషుని వామతం టయుం
దు చైతన్యం। చైతన్యము న్నా। శ్రీ వి చే దా యాల సంప
త్త రంగా। వేద మునిత ప్పించి। చెప్పబడుతుంది। సు
ఖ వ ర్ణయుత। బుద్ధిమంతా లని। బృహా దార ణ్య భా ష్య
బృహా దార ణ్య భా ష్యముందు। ప్రస్తుతం చెప్పబడ్డది।
సాత్ప్యధ్యా న తత। సాక్షి శాస్త్ర జ్ఞానం। శాస్త్ర జ్ఞానం
బ హు స్తేశం। బహు దుఃఖి తరం। బుద్ధి వలన కారణం।
చ లిం చే టం దు కు కారణమైనది। ఉప దే శాధరం
ము ద్ధా। ఉపదేశం వల్ల నుండి తెలిసె ది। విర మే తిరవిం
చవలి నది। సర్వ తర సు స ర్వ ము న్నా। అయినట్టు
వాలటు। పా తో జన యు లందుం దు ప దార్థగోచర జ్ఞానం।
ప దా ర్థం చూచే జ్ఞానం। సర్వ కా ర ణ సర్వ కార్యం
అ వ్య ట వల్ల నుండి। తే జ్ఞానం। జ్ఞానం। యి వ్వ దువు
డు తూ వ్వం టుంది। యి ది శృతే। యా నాన వే దయు
చెప్పు తు వల్ల నుండి। జాగ్ర ద వస్థా యాంచి। జాగ్ర
త యొ యు త్క్ష। అ వస్థల యందు ము। జ్ఞానాది భ్యాస। జ్ఞానం
వాయు క్తు అ కం। వల్లనుండి। స ర్వ జాగరణం విద్యా।
స త్వ గుణం వల్ల నుం డి జాగ్రత తె విందుగల ది।।

రజసా స్వప్నవా విశేషః। రజోగుణముచే త స్వప్న
ము నితెలియుత। నధి। తమసా। సుషుప్తి వాయియాంతం।
తమోగుణంచే తను నిద్ర నుపొందుతున్నారు। తుర్యా
(త్రి) గుణ సంతతం। మూటియుం దున్నా। సంతతం। విత్ర
(ప్ర) వర్తిస్తా వుండును। ప్రత్య। రిపుకృదను। తుర్యా వస్త్రం।
తుర్యం। అవే టటువంటి। అవస్థా। అవతయా। దానిచే
తను। సుగతం వుంచదని। శద్ధా। అతీతం దానికి దాటిం
ది, తద్భావ్యా। అది చూడబద్దది చైతన్యం। వర్తి
తం। చైతన్యముచేత। వూడబడినది।——

ణా। ౧౫ ద్వ॥ ౧౫

(శ్లో) మష్ఠుర శివరామ దీక్షిత ప్రభావే వేదాం
త విచారకే పూర॥ శిశిర్యా
ణ భావార్థ దీపి తాప
త రణం సత్త మా
ద్వాధ్యాయః॥
సంపూర్ణము॥

॥ ఉపదేశ ప్రకరణం॥

॥ఎనిమిదవది॥

శ్లో॥ సర్వ ధర్మాన్పరిత్యజ్యమామేకంశరణం వ్రజా
అహంత్వా సర్వపాపేభ్యోమోక్షయిష్యామి మాసుచః॥

టీక॥ వేద మనుష్యాః॥ ఓ మనుష్యుడా। సమస్తమైన ధర్మా
ధర్మాలతో। యెరుకనే అహంకారాన్ని। సమూలముగా
ఆచారతోట్లుము చేత। పరిత్యజ్య పరిత్యాగముచే
యుమూ। ఒక అహంకారమునే విడనాడన్ను। సురు
ఖులంగా। శరణం వ్రజా। నాకంటె అన్యులు వేరవి
న వస్తుకం వుండడమే శరణాన్నమా। శరణం నన్ను
వమా। అహంకారమువే విడచుట్టా। ఈ అహంకార
మైనా। బహురూపమైనా। విన్నతిజేపిస్తాము। సమస్తమైన
పుణ్యపాపాలతో కూడ। మాసుచ। శోకపొందనిరుకి
షి పడకుమా। యీ యెరుకనాకే। యెరుకే। నేను యె
రుగుదును। నేను యెరుగను। అని వున్నదిగనుక। అ
హంకారమే జ్ఞానం। అహంకారములు తానం సర్వపా
పాలో యెనుగను క। సమస్కారంచేసె వారు వేరు। స
మస్కారం వేరు। యివి వైష్ణవసిద్ధాంతం। శైవసిద్ధాంతం
యిలాగే। శాక్తేయులు లాగే। వైదికం ఇలా కారు।

చరమార్థం తానట। తిరుమంత్ర ద్వయం విడిచి। అహంకా
రాస్త్రీవము తానట। అన్నాహారాయు। జ్ఞాన శక్తి। జ్ఞాన శక్తిపై
రాగాల్లలకు। మూలపేదు। చెప్పండియెదా। వినండి
యెదా। చూడండియెదా। తెలుకు మరుపులు వేనది
తెదా। సమస్తమైన వన్నవవర్ణ రములు లువేనిదియెదా।
స్త్రీ పురుషరూపంకానిదియెదా। పుటుత చావు తెలు
గనిదితెదా। ధర్మాధర్మములను తెలుగందియెదా।
పుణ్యపాపాల వత్తమానము యెరుకనేనిదియెదా। సా
ర్వకాలం జీవభావం జగద్భావం। యెరుకగాందియెదా
వాసనకేనిదియెదా। జాగ్రత్స్వప్న సుషుప్తి తురావస్థ
లు పున్నవనిపించు నందియెదా। ఆకవిదృష్టికేనిది
యెదా। కార్యకారణాలువేనిదియెదా। సకలనిర్వి
కాలుతాందియెదా। బంధమోక్షాలువేనిదియెదా
శ్వేసనకానిదియెదా। నిత్యానిదియెదా। నేను నీవనే జ్ఞా
న రహితమైన దియెదా। ఆకాశాదిభూతాలనిమె
రుంగనిదియెదా। విషయాలు యెరుగనిదియెదా।
ధర్మభావనకేనిదియెదా। సాధనరహితమైనది
యెదా। సర్వద్వంద్వములు లేనిదియెదా। నేనే
జ్ఞాన రహితమైనదియెదా। చిహ్నాలను
యెరుగందియెదా। ఆకాంతరాపేక్షరహితమై

నదిముగా। సతసత్రబుగాని దిముగా। జ్ఞానవ
త్రి వైరాగ్యములే నిది। ముమువే దనిరుగని దిముగా
గురు శిష్య భావనా రహితమై నదిముగా। తర్కశంక
లు। లోకాలు। దేవతలు। వేదాలు। శాస్త్రములు పురా
ణాలు। సూత్రాలు। ఋషి గోత్రాలు। తారలు। దొంగలు
బ్రహ్మ విష్ణు మహేశ్వరాదులు। బ్రహ్మణులు। మా
దిగలు। వ్యాసాది మహర్షులు। సంప్రదాయం। ఆసనాది నిత్య
కర్మలు లేనిది ముగా। అక్కడ ఆసనం మొదలు లేనిది ము
గా। స్వరూపం। అఖండంటం। జగ వాసులు మొ
దలయిన వారు లేరు జగదు। అఖండం ఖాదాసాక్ష
రం। తల్లి ఉన్నారు। స్వతః సిద్ధమైయున్నది। సాక్ష
తాలం తల్లి రహితమై। ఉన్నది అయం ము। తల్లు
నపున్నట్టే నట్టు। మాయా తక్కువ లేని పద్దట్టు
ప్ర పూతం ఖండం। రు సాం ప్రతాయంపున్నది
పున్నట్టు తేలు పగ శివగాథ లయంటు ప్రవేశంచే
సితే। శాస్త్రము అనేకం దల్లో తేట్టి। బ్రహ్మం తి విస్తర
స్యా। ఇది ఆ పునః యిదిగాదు। అంతా అదే। పేన
అంతా। అంతా నేనే। అనే ఆవాంతార ముచేత।
తాము పున్నం తపే పు। తలకు అను కొవు। తాను
పేక పాశతే కాని తావు। అంతా వేకపా పూమర్గే

తాను వున్నట్లు వుంటే। భ్రాంతి పోతే। పరిణామ సంగతి।
కాలం గడిపెనా। జన్మ మరణ దేహం భ్రాంతి వున్నట్టే
వుంటుంది। సార్వకాలం। లేక ప్రకారం। వున్నా
దానికి భ్రాంతి వున్నదా లేదా। నిర్ణయము చేసినా। భ్రాంత
కి వుంటె భ్రాంతుడు। అహంకారము తాత్కాలికైన
ట్లు వుంటుంది। అలాంటి కారణము। శేషు ... వున్న
ది వున్నట్లు। తాత్పర్యమేమనగా। శక్తి ...
వైనట్టు। అటు తర్వాత। సుఖం ... ఇది పొందవ్వే
అది వదాంత రహితమై। వుండకపోయినా। ...
డ వేదు। పోతే కడవేదు। రూపస్థితి కంటే మరి వేర
ట వున్నదా అనే అహంకారము వున్నదా లేదా।
వున్నదని తెలిసితే జ్ఞాని। తెలుసుకుంటే అజ్ఞాని। వు
న్నదా లేదా అంటే సంశయం। లేదు మనేదంటే పాత్ర
సార్వకాలం లేదు। పోతేనే తెలుసుకుంటే ...
త్రిగుణ స్వరూపమే॥———

—— ॥గద్య॥ —— —— ——

(శ్రీ) మద్గురు శివరామ దీక్షిత ప్రభావ వేదాంత
విచారణ పూర్వభాష అష్టమో
ధ్యాయము ॥———

(శ్రీ) రామార్పణం॥

॥ మూలప్రకృతి నిరసనప్రకరణం ॥

॥ ఉత్తరభాగం ॥

మూలమువేని యీశరీరముతొ మూవేము। గనుక

శరీరాన్ని గురుతుమెరుగని బట్టుకొని యున్న తనకు తానేస్వ

సిద్ధము। అమెన్న ఉత్కిచవించ కయున్నది। యీశరీరం

వేని గురుసాంప్రదాయం। అందే మహాద్వైతం। యిదే

త్రైతాద్వైతపరమ తత్త్వం అద్వైతమంటే। విశిష్టాద్వై

తం। కేవల అద్వైతం కలలాగ నావేదు। పున్నాగాన్త

తనేష విశిష్టాద్వైతం మూలమువేని యీగురుతెరిగి

శరీరముతొ మూవేదు। గనుక। ద్వైవహారం వేము। శ్రీ

భాష్యకార్తల తాత్పర్యం। అబద్ధమో। నిబద్ధో। నిబద్ధి

ప్రనిశం తారాచార్యులవారు సాధించినారు గనుక। నేను

చదువుకున్నాను గనుక। వారి ధానికి నాకు తావించనం

తచెప్పినాను। వారు అన్నదియే యిప్పుడి విశుద్ధమైన

తత్త్వం। ఆచార్యకటాక్షంచేత మూలమువేని యీగురు

తెరిగి శరీరమువేతెరచి సి। చూపించినవారికి। విశిష్టా

ద్వైతంవేము। ఈరెండు నున్నావే తుంటే। ద్వైతాద్వైతంవేము।

సార్వకాలం ఈశ్వరుడనే వ్యాపకంవున్నది। శ్రీగురు

పాలుకొనినా। వికారరహితేమయూశ్వరనిత్యలయూతా

బసరాము కృష్ణులవనేకాదు। తెరత్రవలు। తెరయూ
వల వృద్ధి। కుంఠితము గాని ఏదైకుంఠము। శ్రీఖ
ండ కోటిబ్రహ్మాండములకు। నేటానన్న ఆచార్యస్వా
ములవారు అన్నవాక్యం। మూలములవేని ఈ గురుతెరిగె
శరీరము। పరబ్రహ్మం। జ్ఞానమే నిర్గుణం। బ్రహ్మారా
పదా। అదే నేను। ఆలాగంటె। మూలములవేని ఈ
గురుతెరిగె శరీరం। పరబ్రహ్మం। మూలములవేని ఈ
గురుతెరిగె శరీరాలు స్వతంత్రాలు। అయినా। పరబ్ర
హ్మమే అయితే। బ్రహ్మాండ ఖండ అండరికి శివమవై। నిజు
ఖమెందుకు పోస్తారు। వండి తెందుకు పెడుతారు। శ్రీ
శ్రీ పెరూ తరలు ఎందుకు చెస్తారు। మూడిగ వాండ్ల
వనే వెము బండ్లాలు లకు నిరెందకు ఉబ్బిమా
నం వుండవచె। అందుకే మాయవాదుల మార్గం వి
చారించు। మూనిర్గంతం। మూలములవేని ఈ గురుతె
రిగె శరీరము అనే తెరతీసివేస్తె ఉనేదు। (ఏం?)
వైకుంఠమే। అంతా కల్పనరహితమైన కైలాసమే
తద్విష్ణోః పరమం పదం। సదా పశ్యంతి సూరయః।
శ్లో॥ యద్గత్వా న నివర్తంతే। తద్ధామ పరమం మమా।
తతః పదం తత్పరిమార్గితవ్యం। యస్మిన్ గతా న నివర్తం
తి భూయః॥ ———

ఎందుకే ... [illegible]

తీర్పులు చేతురంటే। యువనిత్రైసాక్షులయు తద్వ యుప్పు
డు యెక్కడని అగు పద్మాక్షులయు చే ను। [illegible] యుము।
ప్రతిదినము। వున్నదానికి లెప్పు డా [illegible] నను
విూచే దు। వున్నదానికి తమ జూరి పట్టడు। [illegible]
యుచెప్పుడు। పాపయుచే తప్పగు। [illegible] మిచేదు। వి
వృతము మిచేదు। యుద్ధరయు తమ యిచ్చేతురంటే। [illegible]
పృప్రంటే। తమ విూచేని దితము విూచేక దే పాలను। కృత
[illegible] తిగదాయు। [illegible] అను కురంటూరు।
వేసాని విచారించి చేయు [illegible] యుత। [illegible]
డు। విచారించ కుంటే [illegible] విరంకాని [illegible] తురంటే।
విచారిస్తే వున్నది వున్నట్టే వుంటే। తమ విూచేని దితము
విూచే క పాలెను। యు దితము బట్టింగులు పట్టడు।
పుట్టించడు। యూ బట్టబయలు [illegible]
నుకకు క్తయుచేదు। నీ ల్లుతాగ [illegible] తురుచేదు।
బట్టబయలు లు కులెను కచేదు। [illegible] యుచెయ్యు
డు। చేయించడు। అందుకే బట్టబయలు। [illegible]
మైనది। యూ బట్టబయలు। పుట్టుక చేనిది గనుక। [illegible]
కాదు। మొగవాడు కాదు। నపుంసకుడు కాదు। [illegible] ట్టె
సావికారయుచేదు। యూ బట్టబయలు కుశరీరంవే కుం
డగాసే। రాత్రి దచేదు। పగలు చేదు। [illegible] మోక్షులత

ఒక్కతీరుగానే సార్వకాలం వున్నది। అంతా యీ బట్ట
బయలే। యీ బట్టబయలే అష్టైశ్వర్యం। ఆ భాగ్యం। ఆశ్చ
ర్యం। ఆ సౌభాగ్యం। సరిపోయె। అన్ని సూటప డుత వి। వేరయి
యీ బట్టబయలే నిత్యం। యిదే సత్యగతం। యిదే స్థానం
యిదే అమృతం। యిదే బహు కా [illegible] నిధి। అన్ని సరిపోతవి।
చోయా। యీ బట్టబయలు వ ఖట్టిదగాదు। యీ బట్టబ
యలు యెవరిని కాదనుగాని। యెవరిని చంపుతుంది।
యీ బట్టబయలు అంతు తెలుసుకోవడం। తెలుసుకొనే విధాని
కి యిచ్ఛ పుట్టె [illegible] యీ బట్టబయలు ను యెవరి అ
[illegible] నా పునర్జన్మదుత దా। ఆనంతవాడే వాన్ని అ
డగవలె [illegible] యీ బట్టబయలు లుతువడు
లేదు। యీ బట్టబయలు లేనేవున్నాని యెరుగను।
యీ [illegible] వు। అని తెలుసుకుంటు అన్నితలలూనేస
తలవలు [illegible] యీ బట్టబయలు తెలుసుకొనేదుగ
నుత। ఒక్కటైనా వినారవలె [illegible] యీ బట్టబయలుబ
క్క జోగైనా తెలుగదు। వేదవే యీ బట్టబయలు వున్నద
ని తనకు తెలిసే। ఒక్కటైనా బాలంతి పుట్టదు। యీ బట్టబ
యలు యేమి దవే। తనకు తానాస్వతస్సిద్ధమై సార్వకాలం
చలించక। ఒకటైనా వున్నదని। వేదని తెలుసవేనిదా
న్ని తనకాైత। యేమీ లేనిది వున్నది। బలం తిపనిబలం

తి యున్నది। శ్రీ నుబ్రంబాపు స్వామి। గురి తి దివే విదా

ర్థి పతా [illegible] వే నిది। మళ్లా మళ్లా వ్రాన్నట్టు తా నస్రుం దిగనుక

వేము చెదె యూ బట్టుబయలు వున్నది। గ్రని సార్ద్ర కాలంమ

రు వక వుంటే। యు విం బా ధ వేను మూల [illegible] కుంటే

వె స్నగా ని। యే మి వేని దియే మావేడు। శ్రీని అను కున్నకాక్షి।

వున్నట్టు వుంటుంది గనుక। వెట్టి దం [illegible] టూ వ [illegible]

వుంటుం దని కాని। యే విూ బాగు వేడు వెం దవే యూబ

ట్టు బ యలు యున్నది। యూ బట్టు బయలు వ [illegible]

సంచేస్తే। బాలా సంశయం। వవె వుంటుంది [illegible] కాని।

యూ బట్టు బయవే వేను వున్నానని [illegible]

యే మి వేడు। వున్నదంటే వేడు। వేద నబడు తుంది। వ్రాసి

త్తే నా మాట వినంది। వున్నదానికి బకటి [illegible] దనవే

కనే। తనకు తానే స్వతస్సిద్ధము। అయి వుండి [illegible]

కాలము బత్తైత రుగావే। వున్నది బకటె [illegible]

ఈ శరీరము పుట్టక [illegible] ము పుయూ శరీరం యే మావేడు

యూలాగు ననే తనకు తానే దృశ్యము। సాధనవే [illegible] వవేనా।

యే మావేడు। తనకు తానే గ్రంథము —

ౘగ [illegible]॥

ఇతి శ్రీ వసిష్ఠ శివరామ విరచిత ప్రబోధే

వేదాంత విచారణే పత్ర భాగము [illegible]

తృతీయ సరసన ప్రకరణం ప్రథమోధ్యాయః

[illegible]

శ్రీ నారాయణ నమః

సర్వతాశ స్వప్రకాశ ప్రకరణం॥

రెం ధ వ ది॥

అత్ర బుద్ధ బయలుకు ప్రత్యగాత్మ వేదు। పరబ్రహ్మడు
ఈశ్వరుడు వేదు। యీ మాత్ర బట్టబయలుకు సర్వ
ప్రదేశము వేదు। సుషుప్తి వస్థవేదు। స్వప్నావస్థ వేదు।
సా... మా తుర వేదు। స్థూల దేహము వేదు।
జాగ్రదవస్థ వేదు। యీ వృత్త బట్టబయలుకు। ఇవ
వేవు। ఇవస్తులు వేవు। శరీరాలు వేవు।
మహాభూతాలు పంచీకృత ... సంద
మాయ తాశమన్న ... మాయ తాశమన్న
ఒసరుకే మోయ తాశమన్న ... రుకే। విజ్ఞా
న మయ తాశమన్న ... రుకే ... యకాశము
న్న ... రుకే। యీ వృత్త బట్టబయలుకు ఆయదుయె
మిశేషు। ప్రపంచము యెన్న దూవే దు। యీ వృత్తబట్ట
బయలుకు యేమి వేదు। యిదే గురువాక్యం। యి రాక
జ్ఞానము లేము ... ఆశపన్నా। తర్వాలయము ... శపన్నా।
ఆడవి వాక్యం లూకాలపి। తుత్వ పెరా నారాయణ।

(భ్ర)మ ప్రయుక్తంబు। యీశ్వరుండు తాను కానేరడు। మాయోప
ట్టనేరడు। (ప్ర)పంచానకు మూలము తాను కానేరడు। వృత్తి
బట్టబంధులకు తాను కానేరడు। ద్వాదశాంతరి పరమాత్మ
శరీరము లూనేరడు। శ్రీరంగ (ప్ర)కారం బాడు। అంతా వృత్తి
బట్టబంధులకు తాను కానేరడు। యీ పదైందు వృత్తిబట్ట
బంధులు వచ్చెను। పుంబంబు। తాను మానేరడు। అంతా వృత్తి
బట్టబంధులకు జ్ఞానం వేరడు। (అ)హంకారము యై
న్నదూ వేరడు। గనుక వేని వాంఛ। అంతా యైరుదు। అంతా యై
రు తవేని శైతన్యమైన రూపి మనివే నివాంఛను వేదాంత
న్న వారికి। అంతా వృత్తిబట్టబంధులు పుట్టని బాహావనది।
అంతా వృత్తిబట్టబంధులు శరీరాహంకారము యైన
దూరా వేరా। తత్కటికే కాదు। అది వు। దూరా దు। యుం
దు రాక వినా దు। సాక్షికాలం కొండో (ప్ర)కారం గాదు। బక్కొ
తీరు గానే యున్నది। (ప్ర)పంచానకు యీ వృత్తిబట్టబయ
లు కారణం కాదు। తానే పుట్టనిది ఏనాదనిది। (ప్ర)పంచా
న్ని తలాసు పుట్టించె। (ప్ర)పంచం యొక్క బాధ వేరు
పుట్టని (ప్ర)పంచాన్ని వున్నదనే బంధుకు। విద్వాంసుల
కు। విచారించని సన్యాసులకు। చెడలు ధరించని యో
గీశ్వరులకు। అహంకారులైన జ్ఞానులకు। నిజ్జగా
ని పెరా। పుట్టని మాయను వున్నదని అనుకున్నాడు।

గురుసాంప్రదాయరహితుడు। వాడే అసంస్కారి। వాడే
గురువయూలంగా। వేదశాస్త్రాలు విచారించని వాడు। యీ
బట్టబయలు తంతు మీకే ను। అని గురువాక్యం చెప్పు
కొరేదు। ద్వైతశాస్త్రి గురువాక్యం। యీ వాక్యం సార్థ
కాలం స్మరిస్తున్నందవలెను। యీ బట్టబయలు నిరం
జనం। అంజనమంటేనే అహంకారము। యెరుకనే
[illegible] నం। అని ప్రపంచములో అనుకున్నారు। యీవ
త్త బట్టబయలు। యెన్నడూ లేదు। ప్రపంచమేనే
దు। గనుక యీవత్తబయలు మూలత్వే యున్నది।
యీవత్తబట్టబయలు చావవు లేదు। మనసు వాస్వ
కారం। [illegible] యీవత్తబయలు శరీరాకారం
గాదు। చెప్పుటకు కాదు। సార్థకాలంలో ఆప్ర
కారంగానే ఉ। [illegible] యీవత్తబట్ట
బయలే నిరంజనం జ్ఞప్తి విశేషం గనుక। జ్ఞానం జూ
చే కూడదు। ———

శ్లో॥ సర్వశూన్యం గురుర్గురు। జన్మశూన్యం స్వభావతః
జన్మాభావేన వ్యత్యున్య పరిపూర్ణ స్వభావతః
[illegible] బట్టబయలే పరిపూర్ణం। యీవత్త బట్ట
బయలవలన। పుట్టని చావని ప్రపంచాన్ని యెటులా
గుప్పన్నదా। వున్నదంటే అంతరంటే అబద్ధమే దు।

వర్తమానమే కూడదు। ప్రపంచాన్ని వున్నాదని అ
నం తగా రాదు। యీ వృత్తబట్టబయవే సార్వకాలం వున్నది।
ఏనం పరమాత్మా సంస్థై సంబంధం తి శ్రుతి
ఏనం పరిపూర్ణం నచ్చే నంక్లేదయం మూలం
నిత్యస్సర్వగత స్థాణు రచలోయం సనాతనః ।
వృత్తబట్టబయవే నిత్యయం। చే త్సర్వం నిషేధంగ
నుకా। స్థిపితే ని మాయ గనుకా। వేని ప్రపంచం వేదాని
దృష్టి నిత్యంయం వుంటే సరి। యీ వృత్తబట్టబయలు బ
స్మృతి రుగానే యున్నది। యీ వృత్తబట్టబయలు లెత ప్ప
వి షి చలేంద్రియ యం మావే కు। వేని యెరుక ప్రపం
చం। ప్రపంచం వేని యెరుక। యీ వృత్తబట్టబయవే
వున్నది। యీ వృత్తబట్టబయవేని రాకారం। యీ వృత్త
బట్టబయవేని ర్గుణం। యీ వృత్తబట్టబయవేని ర్వికా
రం। యీ వృత్తబట్టబయలులో పిండాకారము వేదు।
బ్రహ్మాండాకారం వేడు। యీ వృత్తబట్టబయవే వున్నది।
యీ యెరుకవేని మాయ। వేని మాయ। ఓంకారం వేనిమా
యం। మాయం వవేనవేనవేడు। యీ వృత్తబట్టబయలు
ప్రపంచానకు కాంచేమయినా సంబంధము లేదు। యీ
వృత్తబట్టబయలు లోంచి ప్రకారం తెమ్మ దూరాన్నేదు।
మను పుకావేదు। ముందు కాబోదు। సార్వకాలం బకతీరు

గానే పున్నది। ఈ పుత్ర బట్టబయలే పుట్టినిచావని పర
మాత్మ నిరంజన పురుషగాత్రమదు। ఈ పుత్రబట్టబయ
లుకు రాకడ లేదు। పోకడ లేదు। అచలంగాను। సర్వపూ
ర్ణ సంపర్యూపి గాని। శక్తి పురుష ప్రకృతి పరమాత్మ వలన। పుట్టి
ని ప్రపంచానికి। ఈ మని తోయ। ఈ పుత్రబట్టబయలున
ల నడక్షేత్రం అయినా పుట్టినేదు। పుట్టించియుమూనే
దు। ఈ పుత్రబట్టబయలు। ఈ నిచావనా అదే। యిది
తూర్పు దిశనా అదే। పుత్ర బట్టబయలు తూర్పుదిశ। పూ
ర్తి నిండి పుండదు। ఈ పుత్రబట్టబయలు కు। సమస్త ప్రం
చాలు। పెద్దవే నేదు గ మనసిష్టింప ప్రవేదు। కాలంపు
ప్పు త్రిస్థితిలయాలకు। క్షరమయమ్మాటే కానేదు। ఉప్పుడూ
నేదు। మండరానేదు। ఈ పుత్రబట్టబయలుకు జ్ఞానము
శూన్యమ గనుక। భాజనమునే ఉన్న దమునేదు। తర్కా
లు నూన్నేదు। పరిపూర్ణస్వభావము గనుక। ఈ పుత్ర
బట్టబయలు వేలప్ప్రకాశనము పుట్టినేదు।
[illegible] అవ్వదికి। ఈ పుత్రబట్టబయలుకు
భాగం [illegible] దాన్నేదు। ప్రపంచం పుట్టినేదు।
పరమాత్మకు జ్ఞానమే శూన్యం। తత్వమూ శూన్యము।
సార్వకాలం బ్రతికిరు గానే యున్న। ప్రపంచం పుట్టి
నేదు గనుక। మా తాతలకు తండ్రికు వాండు

వాడే ఈశ్వరుడు। ఈశ్వరుడే జీవుడు। ఇప్పుడే అహం
కారము। అహంకారమే జ్ఞానము। [illegible] మ
బుద్ధి। వేదము నసే మనసు బుద్ధి ప్రీతి [illegible] తరు
అంతఃకరణ [illegible]
[illegible] వున్నత। [illegible] తెలిసె [illegible]
తనేది। ఈ వృత్తి పట్టుబయలు పుట్టనిబావని। పతి ప్రాణ్యం।
ఈ వృత్తి పట్టుబయలు పంచే [illegible] కారం। గాలిదె యాకారం
మనుష్యకారం। యున్న దుకావేదు। ప్రపంచం పుట్టినదే
దు గనుకే మూఢులకు। [illegible]
లం। వున్న దన్న భావం లేకున్న। యీ వృత్తి పట్టుబయలు పర
బ్రహ్మం। దేవుడుగదు। పరబ్రహ్మానందము దయవేదు।
మధ్యనే దు। జ్ఞానవేదు। ఈ వృత్తి [illegible]
వంటే దు। వందరం పుట్టబోదు। ఈ వృత్తి పట్టుబయలుతు
జ్ఞానము తెలిసేదు। తర్కాలు తెలిపేవు। తరువేరివా
డు గనుకే। వర్ణహంకారము యిన్నట్టు కావేదు। ఈ వృత్తి
పట్టుబయలు తెలిసిరం జనమని సంకల్ప [illegible] జ్ఞానము
ని ప్రసిద్ధి మాత్రము। [illegible] శరకాయం మంటే నేయు
కారిందా। జ్ఞప్తి తే దంపే అబద్ధము। [illegible] వృత్తి
పట్టుబయలు తెలిసేదు। ఆ నిబంధము అన్నర
న్నానిషిద్ధమే గనుకే। యీ వృత్తి బయలు తు జన్న

ఉన్నదూనేదు। ప్రత్యగాత్మయున్న జీవుడే। జీవుడు
వున్నాడనరాదు। పరిపూర్ణం వల్ల పుట్టినదేదు అనుత।
సమస్త శాస్త్రాలల్లో। జీవుడనే వున్నది। పాపాత్ము
లు శరీరములో జీవుడు వున్నాడని శ్రీ సుత్తానరాదు।
వాడే ముక్తి శ్రీ గురుడు వేదాల ముగా వేదశాస్త్రాలు విచా
రించినాడు। విచారించిని బంధనవేదు। ఉపావు
త్ర బట్ట బయలు తను జీవుడనే దూ పుట్టినదేదు। జగ
త్తేదు। జ్ఞానభ్రాంతి। తత్త్వభ్రాంతి। శ్రీ ంపాం శ్రీను
భవమే। మూలం అముదే నిర్గుణ తైజసశరీరము
వున్నంత వపు। శ్రీ సర్వము గురు తైజస శరీరమును
వేదు। పుట్టుడు వింటే శ్రీ వున్నదు। పుట్టని చావని శ్రీ
చలం। స్వతస్సిద్ధమైయున్న దగనుక। మూలమునేని
ర్గుణ తైజస శరీరం తో మిాపానెదు। మూలమునే
ని ర్గుణ తైజస శరీరము చేత సాధ్యం కాదు। స్వత
స్సిద్ధమై శ్రీ చలమై యున్నది। ఆవరణనేను తోటి। పుట్టు
ని చావని శ్రీ చలమైయున్నది। మూలమునే నిర్గు
ణ తైజస శరీరము విడిపించేవారు వున్నందునా
శ్రీ తి సులభం। మూలమునే నిర్గుణ తైజసశరీరము
ను పుస్తకాల వినినా। దినివంటి చంచలుడు।
శ్రీ యుకాం తనే పువ్వుండి। కాంత వపువే। ముల్లా

వుండి। మల్లావేశ। అంత్ర తారాన చంచలం వేవేవే
దని। నేనె అచలం అను కాని। నిర్మలంగా చేసిన
పుత్రకాలతో గాము ణికి। మల్లాయున పటవ వేనె। సతల
మైన క్రమం చేత వుండి। బ్రహ్మం తెలిసి। దరిదారకతే।
త్రేశ పదు సు। వారు। అంతకు। యోగుగునంటె వెంబడి
ను। న మ్మితే। మూలము వేని యోగు గుతె రిగ్గె శరీరము నే। ఆ
చరకాసే వారిని చూచి వారి ముచ్చట్లు విని। వా
రిన దకులు చూచి। వారి దగ్గర వున్న శిష్యులను చూచి।
ఆ శిష్యులు శాంతి చేత వున్నారా। మూలము నే ని యోగులు
తెరిగె శరీరమైయున్నారా। శరీరము చేతయున్నారా।
వారి బోధకు తనుకని। వారి బోధ చే ప్పక పోయినా।
వారు ఏమిచ్చేరు। ఆని అడిగి। వారి బోధ చెప్పితే।
వారి వద్ద కి పోయి చూస్తే। మూలము నేని యోగులు
తెరిగె శరీరము। చేసిన శంకర [illegible] న మ్మి। వు
న్నారా। ఆయితే రజాపం న మ్మి యున్నారా। ఆతె దైనము
మంత్రం ధమును నమ్మి యున్నారా। శాస్త్ర వాసనచేత
యితర వాసనను నమ్మి యున్నారా। వారు బ్రహ్మ మూలము
లు మూలము వేని యోగు గుతె రిగె శరీరము నా। వారు
పుట్టినారా వేదా। ఆ చల స్వరూప పుత్రయున్నారటు।
వారి ఆచారం తెలిసి। వారి శాస్త్ర మయము। వారు

రా రా। వారి జాడయె లాగు। వారు పుట్టినా రావేరా।
జావు ఉన్నదా వేదా। వారికి తెలుగా తారయి ఉన్నవా।
వే వా। వారు యెలాగు పుట్టిరి। వారికి వేదశా(స్త్ర)ము(ప)
వాసనలా। (ఉ)(ప)నిషత్తులా। వారికి। తల్లిదండ్రి బి
డ్డ బాంధవులు ఉన్నారా వేరా। వారి నామాలు ఎన్నాకంటే
వియము ము। పుట్టని బావని అచలమే ఉన్నది। అని చెప్పి
యెను వివేకసాగరము। యేమని అడుగుతావంటే।
యెటెం క్షేత్ర జీవా అచలమేయన్నది। మొందలు
వేదు। కానవేదు। నామాలయివేని తెలుగుతే
రిశెరరం యేమి వేదు। సము(ద్ర)ములో వాడ
ము నిశి నష్ట బావండలం వెళ్లి కిశాయిని।
దాని తాటంగాడి యెశా(స్త్ర)లు వేత పాయెను। యేమి
వాస్తవ్యము। తెలుగు దేహము వే। నామాలయివేనియా
గురుతే రిశెరరవేము వేదు। అందుకేయాగురుతె
రిశెరరము నామాలయివేని। తెలుగు యెను నగయె
క్షేత్రనుంచి వచ్చెను। యెను క్షేత్ర పాయెను। అలాగేయా
గురుతె రిశెరరము క్షేత్రనుంచి వచ్చినది।
యెను క్షేత్రకి పాయెనో। చూస్తే అచలము। యాగురు
తె రిశెరరము మానేదు। అచలాన తుశెరము
వేతుండగానే। అచలము పుట్టని బావని। అంటే

మూలమునే నియోగులు తెలిసి శరీరమునకు। సకల
(శ్రు)తులు। అంతుకే అచలం। ఆదిగా కలసి కల్పితో
న ష్ట్రినా। రాకడ పోకడ తప్పదు। అందుకే భ్రాంతి
వేని దావదార కడం తాతెన్నే। మూలమునే నియోగు
లు తెలిసి శరీరము వున్నది। అన్నాము మాటే ఇదివేదని
చెప్పినా ఇది భ్రాంతి పోదు। ఆ లేమి సాంప్రదాయం
సాగితినా। ఒకటైనా భ్రాంతి పుండదు। మూలమును
వే నియోగులు తెలిసిన శరీరము చెప్పిన మాట ఒక్క
టి విన్నాము। నప్పుట వచ్చిన సకల నిర్ణయాలు। సక
ల సంశయాలు। ఫుండి బాకి సత్యాన్ని యుంది। ఆచరణ
వేని గురువా యనా। ఆచరణ వేతుండా చేస్తాడు। వి
నవా ఇక భ్రాంతి రహితం తాకుంటే చెప్పవా ఇకజ
న్మ। యోపదేశము మనుష్యుల వరిదగ్గిరా కను
క్కొంటే। తెలుపుకొంతె। తన దగ్గరకు వచ్చినా। వారి
కి చెప్పితే శ(ష్టు)ముగా అవుతుంది। శా(స్త్ర) వాసనగల
శిష్యుడు। అయినా। మూలమునే నియోగులు తెలిసిన శ
రీరము। చేసిన శా(స్త్రా)లు అన్నట్టు చెప్పేది। యోగు
లు తెలిసిన శరీరము మనుష్యు। తాను తము లాగుచూచు
కుండా తమలాగు చేసుకున్నారు। అలాగ చెప్పేది। వ
చ్చిన వారికి ఆ భావము ముక్కాళ్ళు చెప్పేది। యోరాజయో

గ మార్గం చెప్పితే। జన విరోధం। యమాలయమునే నియోగు
రుతే రిశ శరీరము చేసినట్టు చెప్పితి హా హా దేసని సంతోషం।
జనరంజనం। శ్రీం పుత్రేసత్యం। జన విరోధాయు శ్రీ ప
త్యం। జనరంజనం। శ్రీ నిత్యకి యమాలయమునే నియో
గు రుతే రిశ శరీరము। తన వంటివారికి నెమాధానం।
శ్రీ తప్పేట్టు నానా మతాలు। శ్రీనేకశృతులు। శ్రీనేక
శాస్త్రాలు। శ్రీనేక భాష్యలు। ఒకరికి ఒకరికి। యువరికి
వారికి భాగ్యని। సమాధానం చేస్తిరి। తన కుమా
ల యుతే ఏంయుకుంధా। శ్రీ బార్యస్వామి లని పేరుపెట్టు
కుని కాన్ని। రామానుజా బార్యులు శ్రీని పేరుపెట్టు
కాని కాన్న యమాలయమునే నియోగు రుతే రిశ శరీరమే
నా దని। మధ్వమతము కల్పించి। యింత భాగవతసాం
ప్రదాయం నాది। శ్రీని ఒక భాష్యం కల్పించి। యమాల
యమునే నియోగు రుతే రిగ శరీరము మ్లేచ్ఛ ల్లాలా
యుని। మ్లేచ్ఛ భాష చేత। మ్లేచ్ఛ శాస్త్రం చెప్పింరి। యిం
తే కాని పుట్టిని బావని శ్రీచలం। శరీరమునే నిరిగనుక
యెం శాస్త్రం చెప్పవేదు। శాస్త్రం చెప్పినవారికి। చెప్పిన
ట్టు నడవకుంటె కోపం। నడవకున్నసరి। నన్ను విడువ
కున్నసరి। నావారే శ్రీని సంతోషం। నాకు యమా
ల యమునేదు। యెంత్వరం ముగ్గాయుని విఋంత।।పాం।।

చాయంత విస్తారము చేసి, చేత బట్టుకుని, యీలా
గు వున్నా తాని, మూలము వేని యింగులు తెరిగె శరీర
మంత వృసనా, అచలంవున్నదని బయట పడెనా, వి
శ్లేషనం ంచి చా ప బయట పడ్డట్టు, రేపు వుటు అచల
మో, యింతే కాని, రేపు సాధనా, యేశక్తి, యేయుక్తి, పని
కిరాదు, వేందలు కానాకేక, తనను తాను స్వతసిద్ధ
మైయున్నది, గనుక వున్నదంతే యున్నది, అచలం, అ
చలంగాక (యేయుక్తి) కందారానికి, మూలము వేదు
జే మానాహం, బ్రహ్మ, ——

సమాప్తః

ద్వితీయోధ్యాయః

శ్రీరామాయనమః

శ్రీ మద్గురు శివరామదీక్షిత ప్రభావేవేద్యాం
తవిచారకే ఉత్తరభాగే మహాతా
శ్వప్రకాశ ప్రతరణాం
సమాప్తః ద్వితీయోధ్యా
యః సమాప్తః
శ్రీరామాయనమః

M 9.4.17

వేదాంతవిచారణము
89

425

॥ శ్రీ రామ ॥
శ్రీ మల ప్ర కాశ ప్ర కరణం॥
రామ

కర్మ వృత్తా బట్టి బంయులు వలన జగవానులు పుట్టు
చున్నారు। పుట్టని చావని వాడు। కర్మలు లేని యున్నది।
పుట్టని చావని వాడు అయోధ్యలో ఉండు రాముడు పుట్టి। పర
మాత్ముడు వేలగోపికలు। అష్టభార్యలు। అనే మూడు తులాభా
లు తులసే నిధి యింకా వృత్త బట్టి బంయునే పుట్టని చావని పర
బ్రహ్మ। అనే అశ్వంత విలక్షణం। కనుక బ్రహ్మమి
సకల దేశాల లయించును నున్నదియు। తాను యెరుగడు।
జ్ఞానాజ్ఞానాలు లేని వాడు కనుక। అధిష్ఠానం అరవి
తుడు కనుక తాను యెక్కడ యున్నాడు। తన కేమి యెరు
లు లేదు తానవేదు। వున్నయింకా బట్టి వయలు। యెలా
గు యున్నదా। అలాగే వున్నది। తురతలు పంచి వల
న పుట్టిన వారు। చోర్లాణు లు బత్తెకడు వున్న పుట్టి
న వారు। నక్షత్రాలు నారాయణు డు పుట్టిన వాడు।
కర్మ వలన కాగతు లు పుట్టినవి। యింకా నిరాకారం వ
స్త్ర ప్రపంచం పుట్టనేదా। అనియెవ్వరికి రుగరు। బ్రహ్మ
పానమే పంచి। కాపమే కుక్క। లుష కుష స్వై అ
షమ్మే పరుం కుపేదము గ్ని మిశ్రితి తర వవాచ్యే ది।

యు మో చె ష్ట లన్న పంది చె ష్టలే। తల క్రిందు చెష్టలు కాన్ని।
క్షౌర బంది చేష్టలు విస్తారంగా దాని మీద తురతలకు
వెంటకు కాగపం। బాగా యెరిగిన వారి వలె నేయు
న్నారు। గురువు మనిషి అయితే। అందరికి మొదలుకు
దీవున్నదా। అది పంది ని పుట్టించనదే। మనిషిని పు
ట్టించనదే। పంది యవతారమైన మనుష్యావతారమున్నదు।
తమ అనిరా కారము। నిర్గుణము। ప్రపంచాన
కు లేన్న దూతా తవ్వున్నదు। ఈ వ్యారబంధి యెవ
రి వల్ల పుట్టినదా। ఆ పుతా దు కులబసవన్న। లేదు దు
ఖం। ఆది దృష్టాంప్రదాయం బకరికి। వకరికి చేస్తే।
మొదలు చక్రనే తేతానా చక్రమే। మొదటి ఆలువంకై
తే రాన వెల్లా వంకరే। యీ వృత్త బట్టబయలు మా
త్రం సిద్ధం। యిది గాక యవరి మార్గం అత్యైదే। యీ
వృత్త బట్టబయలు మాత్రం ఉన్నది। యిం దేపుట్టని చావ
నిది। యింత కంటే లేకున్నవేదు। సార్వ కాలం బల్కే
తేరే। వేన కోటికి కోర్థ పుట్టనే వేదు। యిప్పు డూ వేదు।
ముందూ పుట్టబోదు। అజ్ఞాన మే వ్యారబంధి।
పంది పురుకు యెరిగిన వాడే గురువు। తనపుట్టకు యె
రిగినవారే। యీ పరమాత్మ వృత్త బట్టబయలు కను
క వృత్త బట్ట బయలు। వృత్త బట్ట బయలే। దాని

వలన ప్రపంచము లేనట్టికి పుట్టినదని ... డగా
పుట్టుడు। ముందరా పుట్టదు। సార్వకాలం యీవృ
త్త బట్టబయలే। శంకరాచార్యులని ప్రశ్నయింకొ స్వా
మిజీ అన్నదాయింకొ। ఆ స్వామి। వెంట్రుకవెంబడి బట్టబ
యలేయను నది। జ్ఞానం। అజ్ఞానం। తాము తెలి స్వాల
ష్టీ అని తీసి పెట్టెనే సేంది। అహంకారమంటే। జ్ఞానం
లేమి శ్రద్ధయున్నది। సార్వకాలంలేమిదు తెగతే। యీవృత్త
బట్టబయలు వున్నది। తాము మంచిదని యిసా। తాము
స్వాలు చూసినా। పుట్టిని చూసి యీవృత్త బట్టబయ
లేయని నిష్కర్ష। యిదే అన్నది కల్ల వున్నది। అహం
కారము లేకపోతే యేమిటి। యీవృత్త బట్టబయలైతే
జన్మ మోక్షము। మరణము లేదు। భూమి ఆంబెసురతే
రికినది। ఆ భూమి లేదేవరు। అదు శ్రీ సార్వత్వ ది
శ్య శ్య ప్రోతి। స భూమాచె। ఈ వృత్త బట్టబయలుకు
జ్ఞాన అజ్ఞానాలు మొదలయిన ద్వంద్వాలు। నిషే
ధము గనుక। ఈ వృత్త బట్టబయలే। యింతకం
టె వేరే స్వదేశము గనుక। యింతకంటె గాద్దదేమి
సాక్షిత్వమైనది। యిదే జ్ఞానం తెలిసినాకే దుర్ద్వైతా
ద్వైత రహిత పరమతత్వం। విమర్శ రహితమై
నది। యిదే తత్వవేదము గనుక। సమయాచారం గాద్దది।

త్ర వేదు గనుక, విధి రెం వరిని గూర్చి, నిషేధం యేవ
రిని గూర్చి, యీ వృత్త బయలు తుదు మూదేదు, వే
ద శా(స్త్ర) సారం సంపూర్ణము॥——
యీ వృత్త బట్టబయలు, యీ వృత్త బట్టబయలవే. పర
మ పురుషుడు. యీ పరమ పురుషుని వలన క్షే(త్ర)
జ్ఞ డనే జీవాత్మ పుట్టినదేదు. క్షే(త్ర) మనే శరీరములు సర్వ
పుట్టినవేదు. (అ)హం తా పుట్టని చావని బట్టబయలవే. (ఆ)త్మం
త విల (క్ష)ణమే పుట్టని చావని ది. (ప్ర)పంచం పుట్టినే
వేదు. గనుక. భగవానులు పుట్టినదేదు. గనుక. భగ
వానులు కప్పదు. తవి శ్వరుడు పుట్టినాడు.
పుట్టా బ్రష్టతను కప్పించినాడు. పురాణాలు (అ)ప్ర
మాణమే. పరమాత్మ వలన (అ)హంకారం పుట్టినదే
దు. పుట్టిన (అ)హంకారము వలన పుట్టిన వివేకము. నివి
తా ము స పురాణాలు. అ(ప్ర)మాణపువేదాలు. వట్టిమాటలు.
ఇవి లాగు అబద్ధం. ఆ లాగు అబద్ధం. యీ వృత్త బట్టబయలు
వే సత్యం. పుట్టినే (ప్ర)పంచమే అసత్యం. అడవి(?) వచి భే
త ల వరాదు. అహంకారము రూపు. అహంకారముల తా
నే పోత వి. పుట్టని చావని మార్గం తాదు. శరీరము పు
ట్టకమునుపు. వృత్త బట్టబయలవే వున్నది. శరీరము పు
న్న ప్పుడు వున్నది. శరీరం తాని పోయిన తరువాత వున్నది.

ఈ పుట్టినిచావని బట్టబయలు చవించకఁడయున్నది। కౌ
టి మా ట్లకేతి ఈ బట్టబయలుకుడు ఈ వేఁడు। ఈవు
త్త బట్టబయలుకు శరీరము ఉన్నదూవేఁడు। జీవుడు పుట్ట
నేవేఁడు। ఈవుత్త బట్టబయలు సరి। ఈ వుత్త బట్టబ
యలువే ప్రభుస్వామి। పుట్టినిచావనివాడే ప్రభుస్వామి।
ఈ ప్రభుస్వామివలన ప్రపంచము పుట్టనేవేదని
పలాచేసిన కవిశ్వరులకే యెరుక। శ్రైవని ద్రోత్రము
నకు ప్రపంచము పుట్టనేదేఁడు। తిని యెరుక। ఈ
వుత్త బట్టబయలే ప్రభుస్వామి। ప్రభువన్నా పరము ప
దమన్నా। ఈ వుత్త బట్టబయలుకే వేఁడు। ఈ వుత్తబ
ట్టబయలువలన శక్తిశివుడు పుట్టనేవేడు। ఈ వుత్త
బట్టబయలుమాత్రమేయున్నది। ఈ వుత్తబట్టబయ
లువలన। పుట్టినిచావని చైతన్యాన్ని వున్నదనియేలన।
చెచ్చే। పుట్టినిచావని ఈ వుత్త బట్టబయలుమా
త్రమే వున్నదని। గీత భాష్యలలో। ఈ వుత్త బట్టబ
యలు మాత్రమే యున్నదని శంకరాచార్యులవారు
శ్రీ స్వామి। గీత భాష్యములందు పుట్టినిచావని। ఈ
వుత్త బట్టబయలు వున్నది। ఉపనిషద్వాక్యాలయందు
న్నా। పుట్టినిచావనివాడే పరబ్రహ్మం। బ్రహ్మాఠం।
ఈ శివుడో శంకరం। శాస్త్రం వేతయున్నది। ఈ దేశ వసత్య

లుగా తయున్నది। యిది యెట్లు నయు చెప్పవలె। పరమార్థ

వలన పుట్టని స్త్రీ (తల్లి) స్త్రీ తాన్ని చెప్పరాదు।

పుట్టని చావని యీ పుత్రబట్టబయలే। పరమపూరు

షుడు। యీ పుత్రబట్టబయలు యుతు తెలియాలే ఆవు। పుట్టని

చావని పాడి పరమపురుష [illegible] లేనిది। శ్రీ

సాం త్రారం జ్ఞానం।

ఇగ దస్స

శ్రీ మద్గురు శివరామ దీక్షిత వేదాంత విచా

ర నోత్తర ఖాండ్ (ప్రమల యుతాశ పత్ర

సాంత్య తత్త్వ [illegible] యు ॥

(శ్రీ) (రా) (మ) (రా) [illegible] జైయున్నము॥

(౧)

(ప్ర) శ్న తర సప్త కరం॥

~~ఈ~~ పుత్రబట్టబయలు తనకు తానే స్వతస్సిద్ధమై

యున్నది। చలించ తయున్నది। (ప) పంచం పుట్టనే వేదు

యు ఈని జగురు ఉపదేశం। యీ పుత్రబట్టబయలు

పరిపూర్ణ।) ౧౦౦౦ యీ పుత్రబట్టబయలు నిజగురు

త్రు పచెప్పతరానేరదు। [illegible] వేదాంత (ప్రసిద్ధ

న్ని ఈగనుత (౨౦(౨) వ్యాపించుకలు (ప్రసన్న శబ్దములు వెలుదలు

(ప్రా) నిపున్నది। యీ పుత్ర వాక్యం [illegible] వెలువున్నది

ప్ర స్నా చె ప్పు తే జ నిం చి న మ రి గి పో దు। భ్రాం తి మా త్ర
మే నే ట్టి ది కా దు। మొ ద లు అం తు లే యు న్న దా ని కి ప్రి ది చె ప్పి
న జ్ఞా నే। ని జ గు రు వు। పు ట్ట (ని బా వ ని ని జ గు రు) -
ని బా వ ని ని జ గు రు వు కా వ లె। శ రీ ర ము అ యి న్న
గు రు వు ప ని కి రా దు। పు ట్ట ని బా వ ని ఉ ప దే శ త ప్పు
ని చె ప్పు గు రు వు కా వ లె। జ్ఞా న మా ర్గ ము ని షే ధ మే
క ర్మ [illegible] మా ర్గం ని షే ధ మే। గ ను క పు ట్ట ని బా
వ ని ది। యీ పు త్ర బ ట్ట బ య లు। గ ను క (యు ది
మొ ద లు చె వ్వ వె। పు ట్ట ని (ప్ర పం చం యు
స్వ జా ని కా దు దు। యీ పు త్ర బ ట్ట బ య లు ఉ వ ల న
మా య పు ట్ట నే నే దు। గ ను క। యీ పు త్ర బ ట్ట బ య
లు ఉ వ ల న స్త్ర ర పు నే చై త న్య రూ పి ణి। మా య
పు ట్ట నే నే దు గ ను క। తే ను పు ట్ట దు। యీ పు త్ర బ ట్ట బ
య లు కు ప ర మ పు రు ష ఉ నే దు। నే కుం టే క్షే త్ర
ము నే శ రీ ర ము యె లు మా నే దు। యీ పు త్ర బ ట్ట బ య నే
ప్ర స్న। యీ పు త్ర బ ట్ట బ య లు కు యె లు మా నే దు। యీ
పు త్ర బ ట్ట బ య లు పు ట్ట దు। పు ట్టిం చ దు। అం టు తే (ప్ర
పం చం పు ట్ట నే దు। బా వ నే దు। యీ పు త్ర బ ట్ట బ య లు
మా ట్లా డ దు। యీ పు త్ర బ ట్ట బ య లు కు చే తై
నా బా వ నే దు। జ న్మ ము నే దు గ ను క। జ న్మ మం టే

కుంచె ప్రణవాంకారమువే డు। యీవృత్తి బట్టబయ
లే యున్నది। ధ్వంశ్వాసలు పుట్టునే దుగనుక। యీవృత్తిబ
ట్టి బయలే వున్నది। ప్రణవాంకారములే డు। ప్రణవాంకా
రములే కుంచె। ప్రపంచభూతంబులున్నవి కి। ప్రపంచా
లెకు స్మరణ వున్నది। యీవృత్తి బట్టబయలు లేక మీ
డె దు। యీవృత్తి బట్టబయలే పరిపూర్ణం। యీవా
క్యానంతరం మరి యేకాకృతి పుండనే దు। ప్రపంచం
కాంచె మనసు కచెయ్య వే ను। యీవృత్తి బట్టబయలే
అత్యంత విలక్షణం। విలక్షణంవలన వికారము
పుట్టునే దు। సత్ సత్యము అనే ధ్వంతాలజాలేవే దు।
యీవృత్తి బట్టబయలు లేక మీడె దు। యిది నిజ
గురు వాక్యం। మేలు దిటు ఉపదేశం। పుట్టిని చూవ
ని వాక్య పర బ్రహ్మం। పుట్టని చూవనిది అద్వైతం।
అత్యంత విలక్షణం। పట్ల ప్రపంచం పుట్టునే వే దు।
యిది మేలు దిటు ఉపదేశం। యిది మహా రహస్యం।
రాజగుహ్యం। అనాది కాలము చెప్పరా దు। పాపం
పున్యాలకు చెప్పరా దు। ఋషి సాంప్రదాయం మే
రుగదు। బట్టబయలు ప్రభావం తెలుసుగదు। తెలుసుల
మయి వున్నారా। అది ఉత్పత్తి స్థితి లయాలు కలి
గి యున్నది। ఆ ప్రమాణానికే వే ప్రమాణము।

ఉత్తబట్టబంధులకు పుట్టని బావని జ్ఞానాజ్ఞా
నాలుశూన్యం। యీవుత్తబట్టబంధకె నిర్వాణం। సం
తతం. మరుపకే నిరంతరం యీ తియం దవవెను
యీవుత్తబట్టబంధులవలననత్తుపుట్టెదు। శ్రీస
త్తపుట్టదు। యీవుత్తబట్టబయకె నిరంజనం। బ
ట్టబయకెను। పనె బట్టబంధులు। అత్యంత విల
క్షణ మన స్వరూపం। బిరంతె సర్వశాస్త్రాణి। వేదా
దిశాస్త్రాణి మాయ। యీవుత్తబట్టబయకె అత్యంత
విలక్షణం మతతం యని యెంచు రుకాశ్రుతి॥
॥ విషయీవనవవర్త్యంతే। నిరాహారస్య దేహినః
సర్వం వర్జితం। యీవుత్తబట్టబంధులు మలనవెదా।
బగవర్జితలు పుట్టనెనెదు। యీవుత్తబట్టబయ
లుకు జ్ఞానాజ్ఞానాలు। విద్యావిద్యలు। సదసత్తులు।
పుట్టనెవెదు। అత్యంత విలక్షణం। యీవుత్తబట్టబ
ంధులు మనుషెవున్నవి। యీ వాత్సంసెంతతంమ
రు పకయందు వవెను। పుంటెంతుమాతాచదు।
శ్రీక్షరం పాపం। క్షరం పాపవేను। యీవుత్తబట్టబ
ంధకె నిరాకారం నిర్గుణం। నిర్వికారం। నిరంజనం।
నిర్గుణో నిష్క్రియోనిత్యో నిత్యతమునుక్తోస్తి నిర్మలశ్శ
శ్రుతి॥ శ్రీ పర్ణ సత్తల మనుశ్రీ స్వమునశ్శబ్దము జామ వ్యాయః

ప్రకాశ గుణ వర్ణాఖ్యైః తద్వృత్తిత్వ ప్రకారయోః
ప్రష్టు। మహేశ్వరుడు బొమ్మె। లోకముల మాయలు
క్రింద ల కూడా బొమ్మె। తన కు తానే స్వతస్సిద్ధుడు।
(జ్ఞానదర్శ

శ్లో మష్యుర శివరామ రక్షిత ప్రభావే వేదాం
త విచారణో త్తర భాగ ఉపయుతర
సప్తకరణం చతుర్థోధ్యాయః॥
సంపూర్ణము॥—

ఓం—

॥ అష్టపాశంబులు॥ - - - - - - -

శ్రీ—

శ్లో॥ మాతృ పితృ భార్యా పుత్ర మిత్ర సహోదరః
ఇ తత్ర ష్టపాశ బంధనా అష్టపాశః ప్రకీర్తితాః॥

॥ పంచక్లేశాలకు వివరము॥--

దేహము తానని। తాగానత దుఃఖంచేది।
అవిద్యాక్లేశం। దేహాదుల యందు అభిమానవ
కి దుఃఖించేది। అస్మితాక్లేశం। విషయాలు। రాగి
దుఃఖంచేది। రాగక్లేశం। రాగిన విషయాలు దొ
రకక దుఃఖంచేది। విధ్వేషక్లేశం। దేహాదుల విష
యాదుల విడువజాలక దుఃఖంచేది। అభినివేశ

మసే దుఃఖము। యింవిపరిత్రీశరము ॥—

ఉపాయము వులు నాలుగు యున్నవి అవి యెట్లన్న

ను। వ(జ్ఞా)దను (అం)తర్యామి। మహద్ఘుషు। (ప్ర)పంచము।

వీటి వివరం ॥ - - - - - - - - - - - - - - - -

వ(జ్ఞా)కారాగములు వ్యష్టించును। (అం)తర్యామిపా

ణా వాయుకు (ప్రా)ణాకారవై వాహానమై (ప్ర)కవతత్వం

బు చేసును। వరణత్రాలంబునకు తాళ్ళుచేతు లుచలుర

బుట్టించును। మహద్ఘుషు వ్యావయుస్థాన మండువ్యం

డి। శరీరతత్వాలను బతవంతకు తెచ్చును। మరణ

త్రాలమునకు తానే వృత్తున్వైన కెళ్ళపడ వేసును। (ప్ర)

పంచుడనే వాయువు। బాహ్యవైయుండి జీవుడుపా

అనత ఉవాత శరీరము యెబాహ్య పాపపుట్టించు

ను ॥ - - - - - - -

॥ (అ)వస్థా(త్ర)యం యెట్లన్నను ॥

జా(గ్ర)దవస్థ। సుషుప్త్యవస్థ। స్వప్నావస్థ। యివాగూ

ను (అ)వస్థలతో గూడినది ని(త్య)ము (అ)వస్థయు। మరణం

వస్థ బతటు। (అ)న్ని కూడా దశావస్థలు। యివి యెట్ల

వి యెనిననా। సుషుప్తి జా(గ్ర)దవస్థ। స్వప్న సుషుప్త్యవ

స్థ। ని(ద్ర)లోని (ద్ర)కేవలావస్థ। జా(గ్ర) సుషుప్త్యవస్థ।

జా(గ్ర) స్వప్నావస్థ। జా(గ్ర)తలోని జా(గ్ర)ంకేవలావస్థ

శిఖాగ్రతకు ఖ్యాపకర్తమందు। శ్రీత్యుడు నిలంచి। రాజ
పేరు వత్సరముగాను। చతురంగబలాలతో వున్నట్టి
శబ్దస్పర్శరూపరసగంధములు। వచనాదానగ
మనవిసర్జనానందములు శ్రీయుడు। మనోబుద్ధిచి
త్తఅహంకారములతో కూడా పదనాలుగింటితోను
తానే తనువులోనుండి। సుఖదుఃఖములు మొదల
యిన ప్రకృతిచేష్టలు। శ్రీన్నితని శ్రీనుభవించినట్టి
తలపోయినంతసేపు। జాగ్రదవస్థ। యింకా నిద్ర
కు శ్రీ పదునాలుగింటిలోను। పది శ్రీత్తడనే నిలిపి। స్వప్నం
తఃకరణాలు నాలుగింటిలోను। శ్రీత్మడు కంఠస్థా
నమునకు వచ్చినప్పుడు। నిద్రయిది సుషుప్త్యవస్థ।
అందులో కలగనిపించినప్పుడు తాను। కనుగొన్నది తె
యింకే కంఠగాను। తలయునేపటు। ఇది స్వప్నావస్థ।
యింకా కంఠస్థానముండి। అంతఃకరణాలు
అహంకారము। చిత్తం। యీరెండును ఆత్మడనే నిల
చి। మనోబుద్ధులు రెండును ఆత్మతోకూడా హృదయ
స్థానమునకు వచ్చినప్పుడు। ప్రత్యక్షాముగా కనప
డనా కలవరించెది। వేకపాయెనా కలవరింతకేడు।
హృదయస్థానమున నుండి మనిపూరకానకు వచ్చి
నప్పుడు। తురీయ ఇటెచెది సుషుప్తి జాగ్రదవస్థ।

తుళ్లిపడి వెంబడి వుందంతే వింటూక పుట్లని (శ్రీ) పొగాను।
వంశపూతకస్థానమంఘు। ముద్దని లంచి। వనసున్న శ్రీత్వ
ఘుసార్వభీష్టస్థానమున కువజ్ఞ నప్పుఘు। ఓ శార్వ సనిశార్వ
సం (శ్రీ) ధి శంగాపుంది। కలగనిచెవితె విసితె వియున
ట్లు చెతలికి చెప్పవే కుంచగా। స్వప్న సుఘు ప్రాప్త వస్థ
సాధిష్ఠాన మందు మనసున్ని లచి (శ్రీ) త్య తామెత్త టి
మూలఘారాన బడి తన్యు దాచుర చని (శ్రీ) పొగాను। వై
ష్ణుమతిచివెపిసావెవకుండేటిదిని (శ్రీ) లాని (శ్రీ)। యుంచేత్తే
వలావస్థ। యుంకాజా (గ్ర) త్స్వప్నజా (గ్ర) తుసుషుప్తావెట్ల
నీ సుజ్ఞాన మనుభవించెడి (శ్రీ) న్న రసంబు వలన। తన్మ
యంబున బొందు। మనసున తలచక। (శ్రీ) హంకారం
బున పనిబూనక। బుద్ధి వలన నూహించక। విష
యంబులు యీల పగిలి యున్న దిన్ని హాంమ్మీతను పించి।
నాకు తెలుసు కున్న దుకు తాచెదిన్ని। మను పు చెప్పినవూ
టరెం తొసాలి (శ్రీ) డికితే। చెప్పవే కుండే దిన్నీ। యీలా మూ
ట తాకూడా యుంకా తుద్వైనా తెలుసుకు మరుప తెన్న దిన్ని
జా (గ్ర) త్సుషుప్త్యవస్థ। జా (గ్ర) త్స్వప్నం చెట్లన్ని॥ ——
తలపు మా (శ్రీ) ంత శ్రీగి పరులకు చెప్పవే కుంచెదిన్ని।
పరుల తావూట్లా డుతూ కాలితవు చెప్పట పురచి।
జ్ఞాపకము చేసుక చెప్పు దిన్ని। చెతవ స్తువ్వు చెతరి

కి ంయు శ్చై సా। ఒ క ది త్తు న తా దా చి వ్యం చి న ధై సా వం శి చి
ఫా ంయు తె వి వి కి తె చ్చ క్తు నె వి న్ని। యూ వూ ట తా కూ డొ
రుం ం కా రమ ద్వై సా మ రు ఫ ర్య్తై న వి మి రు క తు వ చ్చై స వ నిన్ని
ప్రు నె ది జా (గ) తస్వ ఫా వ స్థ॥ యుం కా జా (గ) త ల్గు ని జా
(గ) త రెు ట్ల న్న ను। ప్రుం తః క ర గా లు ంయు ం (ది) ంరూ వు లు
ప్రు న్ని రమ కం గా గూ డి। విం త్రి వి రెు రు క గ వి కి। యుం దెం దు
ల తు (పు) షం చ రి తి తే రు ఫ ల శ్రీ ళ్లు తె ల సి। న దూ ర పా ల్గు
చ న లు। ప ర మా ర్థ క శ్చై న (త్రి) ంయా జ్ఞా న ఖ త్రి ంయు త్ర్య వ్రె
న సా థ తు లు ను। యూ కెం డు వి ద్యా లు రమ త వుగా త
ఆ ఫా యు చుం శ్లే ది జా (గ) త ల్గు జా (గ) త। యు ద స త లా
వ స్థ। ంయుం కా వు వా వ స్థ యె ట్ల న్న ను। గు ఉ క టా ర్థ
వ ట్ల ను జ్ఞా నం తె ఆ సి। స తు ల వి ష ంయూ ల వ ట్టు వి డి
స కె ల త ల। పు లు అ గా చి। (బ్ర) హ్మా వ్యై ంయు స్వం ఇ ని (ది)
ఫా యు న ట్లు। త న్న లు మూ స్వూ తె రు స్వూ వ్యం డె ది। థు రచ
త త ఖా (గ) థ వ స్థ యు దే శ వా వ స్థ యుం దే ష ర వ శ భా
వం। ంయుం ద శి వ మో గ ని (థ)। యూ యు వ స్థ ల తె ల్లు
ప ర మా త్మ సా (త్రి) వ్రె యు। శు ను। యూ యు వ స్థ లు అన్ని
జా (గ) త్తు షు ప్తి స్వ ఫా వ స్థ లు యూ వూ ట గ ను క।
ప్రు వ స్థా (త్ర) యు సా (త్రి) త్వం ప్రు నే టు ం డు కు। ప్రు క్ష వా యా
ను॥ — — — ॥ (గ) శి వా॥ —

శ్లో॥ సాక్షే రథాగాధా [illegible] ర్థ్య । క్రం తురాంయు వినిర్గతః
త్రిసప్తతి సహస్రాణి దేవా మధ్యే వ్యవస్థితః॥
॥ జీవుడు జన్మాలు రేతురేతిన యెత్తుచున్నాడనిన॥

శ్లో॥ విశ్లిష్టంచ గతాంయాతం సంశ్లిష్టం తుసురేనతే
విశ్లిష్టంతాం వసంప్రోక్తం గతాంయాతంతురాజసం
సంశ్లిష్టం సాత్వికంచైవ సురేసంగుణ నిశ్చయం॥

వి [illegible] వను [illegible] తామసగుణను చేత [illegible]
[illegible] రూప [illegible] వు [illegible] రుగ [illegible] యుం [illegible]
[illegible] ను ఆత్మ [illegible] గుణంచేత [illegible]
[illegible] ఆత్మ [illegible] రూప [illegible]
[illegible] సంశ్లిష్ట [illegible] సత్వ గుణము చేత ఆత్మ
[illegible] గుణమావుండే [illegible] సురేనవు [illegible]
[illegible] గుణము ఆత్మయుండు [illegible]
[illegible] డును॥—
— సంపూర్ణము —

[illegible]

Transcribed from a ms. of Boddapati Venkateswara Raogaru of Ramanapudi; Gudivada Taluk in 1917-18

[illegible]
3.5.17